

پەپخەمپىرىمىز ھاپاتىدىن

ھىكاپەلەر

تەپپىارلىغان: سەلەم گۈندۈزئالپ

ئۇيغۇرچەلاشتۇرغان: ئابدۇررەشىد جەللىل قارلۇق

2006 ئاۋغۇست/بىجىن

ئۇشبو كىتابچە مىللەتىمىزنىڭ مەنە ئۇي دۇنياسىنى بېيتىماق
مەقسەتىدە تۈركىيە تۈركىچە سدىن ئۇيغۇرچە لاشتۇرۇلدى.

مەلۇم سەۋەپلەر تۈپەيلى دەمەللەققا نەشىر قىلدۇرۇپ باستۇرۇش
نامۇمكىن بولغاچقا ئىمكەنلىز بارىچە كۆپەيتىپ دوست-بۇرادەرلەرگە
ئەۋەرتتۇق.

پايدالانغايسىلەر

ئەھترامى سالام بىرلە

ئابدۇررەشد جەللىل قارلۇق

2006-يىلى ئاۋغۇست بىخىن

ھەممە نەرسە ئۇنىڭغا شاھىتلىق قىلىدۇ

ئەبۇ تالىپ ۋە راھىب باھىرا

ھەم يىتىم ھەم يوقسۇل بولۇپ قىلىپ چوڭ دادىسى ئابدۇلەمۇتتالىپنىڭ ھىمایىسى ۋە شەپقەتلىك قوللىرى ئارىسىدا سەككىز يېشىقا كىرىگىچە چوڭ بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئۇنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن تاغسى ئەبۇ تالىپقا ئامانەت قىلىنىدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا شەپقەت ۋە غەمخورلۇق قىلىشتا باشقۇ تاغلىرىدىن تېخىمۇ ياخشى ئىدى . يوقسۇل ئىدى ، پەقەت ئۇ قۇرەيىش قەبىلىسىنىڭ سۆزى ئۆتىدىغان، ھۆرمەتلىنىدىغان ئۇلغۇ بىر كىشىسى ئىدى . ھاراق ئىچىشىكە ئوخشاش نۇرغۇنلىغان جاھىلىيەت ئادەتلىرىدىن ئۇزاق تۇراتتى.

تاغسى ئەبۇ تالىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆزىنىڭ ئالدىدىلا تۇتاتتى. قەيەرگە بارسا، ئۇنى يېنىدا ئېلىپ باراتتى. ئۇنىڭغا نىسپەتەن ئۆز باللىرىدىن بەك ئامراق ئىدى .

قاچانكى تاماق يەيدىغان بولسا ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېنىدا يوق بولۇپ قالسا قورساقلىرى توبىمايتتى. ئۇنى بىرقانچە قېتىم تەجربىھە قىلغان ئەبۇ تالىپ، تاماق ۋاقتىدا داستخاندا ھازىر بولغانلارغا قاراپ تۇرۇپ :

« تۇختاڭلار ! ئوغلۇمۇ كەلسۇن » دەيتتى .

بىرىلىكتە يىگەن ھەر تاماق ئاز بولسىمۇ ئازلىق قىلماي ئېشىپ قالاتتى. ئۇنىڭ ئۇستىگە ھەممىسى توباتتى.

داستخاندا بىر قەدەخ سۈتمۇ بار ئىدى. ئەگەر ئۇلاردىن بۇرۇن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تېتىپ باقسا ئۇ سۈت بەرىكەتلىنەتتى، ھەربىرى ئۇنىڭدىن قانغۇدەك ئىچەلەيتتى.

ئەبۇ تالىپنىڭ خانىمىي فاتىمە خاتۇن، ناھايىتى پەزىلەتلىك، خۇشخۇي بىر ئىنسان ئىدى. ئۇمۇ ھىچ بولمىغان ئەبۇ تالىپ قەدەر، ئۆزلىرىگە ئامانەت قىلىنغان بۇ مۇبارەك يىتىمنى قوغدايىتتى ۋە ھالىدىن خەۋەر ئالاتتى. ئۇ ۋاپات بولغان چاغدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئۇچۇن كۆز يېشى قىلغان ۋە:

« بۇگۈن ئانام ۋاپات بولدى » دەپ بۇيرىغان ئىدى . بىۋاستە ئۆزى نامىزىنى چۈشۈرگەن دەپنە قىلىنىدىغان قەبىلىنىڭ ئىچىدە يېتىپ باققاندىن كېيىن فاتىمە خاتۇننى قەبرىسىگە ئەكىرىپ

كۆمگەن ئىدى.

ساهابىلاردىن بەزلىرى:

« يا رەسۇللىلاھ، بىر باشقىسى ئۈچۈن بۇنداق قىلغانلىقىنىزغا ھىچ شاھىت بولمىدۇق! » دەپ بۇنىڭ ھىكمىتىنى سورىغىنىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شۇنداق بۇيرىغان ئىدى:

« ئەبۇ تالىپتىن كېيىن ماڭا بۇ ئايالچىلىك ياخشىلىق قىلغان بولمىدى. ئاخىرەتتە جەنھەت لىباسلىرىدىن بىر كىيم كىيىشى ئۈچۈن، ئۇنى ئۆز كۆينىكىمگە يۈگەتكۈزۈم. گۆرنىڭ ئىسىنىشى ئۈچۈن بولسا، ئۇنىڭ ئىچىدە ياتىسى.

ئۇ، منى تۇغقان ئانامدىن كېيىنلىكى ئانام ئىدى. ئۆز پۇشتىدىن بولغان باللىرى ئاچ قالسىمۇ، ئالدى بىلەن مېنى توپغۇزاتتى. »

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئون ئىككى ياشقا كىرگەن چاغ ئىدى. مەككىدىن شامغا بارىدىغان بىر تىجارت كارۋىنى، پۇتۇن تەبىيارلىقلېرىنى قىلىپ بولۇپ يولغا چىقىش ئالدىدا ئىدى. كارۋان بىلەن بىرلىكتە يولغا چىقىدىغانلاردىن بىرسى بولسا تاغسى ئەبۇ تالىپ ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئۆزىنى يېنىدىن ھىچ ئايىمايدىغان تاغسىنىڭ ئۇ ئۇرۇن سەپەرگە چىقىدىغان چاغدا، ئۆزىنمۇ بىرلىكتە ئېلىپ ماڭىدۇ دەپ ئويلايتتى.

سەپەرگە ئاتلىنىدىغان كۈنى سەھەردا، ئەبۇ تالىپنىڭ قېرىنداشلىرى ۋە ئائىلە تاۋاباتلىرى ئۇنىڭ بىلەن خوشلاشلى كەلدى، ئۇلارنىڭ ئارىسدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ بار ئىدى.

ئەبۇ تالىپ ئۇنىڭغا:

« سەنمۇ مېنىڭ بىلەن بىرگە بېرىشنى خالامسىن؟ » دەپ سورىدى.

رەسۇللىلاھنىڭ باشقا تاغا ۋە ھامىلىرى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنداق ئۇرۇن ۋە مۇشەققەتلىك سەپەرگە چىقىرىلىشىنى مۇۋاپىق كۆرمەي، ئەبۇ تالىپقا بۇنىڭ توغرا بىر پىكىر بولمىغانلىقىنى ئەسکەرتىشتى.

سۆپۈملۈك جىيەننىڭ يولدا بىرەر زىيان - زەخەتكە ئۇچرىشىدىن ياكى ئاغرىپ قېلىشىدىن قورقان ئەبۇ تالىپ، ئۇنى يېنىدا ئېلىپ مېڭىش ئوبىدىن ۋاز كەچتى.

لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ قارارنى ئاڭلاب كۆڭلىنى يېرىم قىلىپ يېغلىغىلى تۇرىشىغا:

« ئەي قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! » دېدى. « ساڭا نېمە بولدى؟ سەن، مېنى قويۇپ كېتىدۇ، دەپ يېغلاۋاتامسىن؟ »

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاغسىنىڭ تۆگىسىنىڭ چۈلچۈرلى تۇتۇپ تۇرۇپ:

«(ھەئە)» دېدى. «مېنىڭ ياق ئانام يوق يا دادام....» بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان ئەبۇ تالىپنىڭ

بۈرىكى ئۆرتىنىپ كەتتى ۋە:

«ۋاللاھى مەنمۇ سېنى يېنىمدا ئېلىپ ماڭىمەن مەنمۇ سەندىن، سەنمۇ مەندىن ئايىرىلىمايسەن!»

مۇشۇنداق قىلىپ كارۋان، ئارىسىدا پەيغەمبەر بار بولغاننەن ئەلەتتە بولغا چىقىتى.

كارۋان شام تۇپرىقىدا بۇسرا دەپ ئاتىلىدىغان بىر يەرگە چۈشتى. بۇ يەردى بىر ماناسىتىر بار ئىدى. ئۇ ماناسىتىردا بولسا، باھرا ئىسىملىك بىر راھىب ياشايىتتى.

باھرا، خىرىستىئانلارنىڭ ئالىملىرىدىن بىرى ئىدى. تۇرىۋاتقان ماناسىتىردا نۇرغۇنلىغان كونا كىتابلار بار ئىدىكى، شۇ كۈنگە قەدەر ياشىغان پۇنکۇل خىرىستىئان ئالىملىرى ئۇ كىتابلارنى ئوقۇپ مەلۇماتلارنىغان ئىدى. باھرامۇ بۇ كىتابنىڭ ئوقۇرمەنلىرىدىن بىرى ئىدى.

مەككە كارۋىنى، ھەرىلى دىگۈدەك بۇ ماناسىتىرنىڭ يىقىن ئەتراپىدىكى بىر يەرگە چۈشەتتى. ئۇ كۈنگە قەدەر، باھرانىڭ ئۇلار بىلەن بىرەر قېتىم بولسىمۇ سۆھبىتى بولۇپ باقىغان ئىدى. پەقەت قېتىم كارۋانلار ئۇچۇن مەخسۇس زىيابەت ھازىرلاب ئۇلارنى تاماققا دەۋەت قىلغان ئىدى.

باھرانىڭ كارۋاندىكىلەرگە كۆكۈل بۆلىشىنىڭ سەۋەبى ئۇلار كېلىۋاتقىنىدا كۆرگەن بەزى غەلتە ئەلەر ئىدى. بوسرايا يېقىنلىشىۋاتقان كارۋانلار ئۆستىدە كىشىنىڭ دىققىتىنى تارتىدىغان بىر بۇلۇن ئەلەر ئۆزىنىڭ بىر سىككە گۇياكى سايىھ تاشلاۋاتاتتى. كارۋان كېلىپ توختىغىنىدا بولسا، ماناسىتىرنىڭ يېقىنلىكى چوڭ بىر دەرەخ يەنە ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بىرەيلەن ئۇ دەرەخنىڭ سايىسغا يېقىنلاشقاىنىدا، شاخلىرى بىلەن ئۇنىڭغا ئېگىلىپ، ئازادە سايىدىشىغا ئىمكانييەت يارىتىۋاتاتتى. پۇتۇن مۇشۇلارنى كۆرگەن باھرە كارۋان خەلقىگە شۇنداق دەپ خىتاب قىلىدى:

«ئەي قۇرەيىش خەلقى! سىلەر ئۇچۇن زىيابەت ھازىرىلىدىم. قۇل ياكى ھۆر، ھەممىڭلار كېلىپ دەۋىتىمگە ئىجاۋەت قىلىڭلار!»

كارۋاندىكىلەر راھىبىنىڭ بۇ دەۋىتىگە ناھايىتى ھەيران قېلىشتى:

«ئەي باھرە، بىز ھەرىلى بۇيەرگە كېلىملىز. سەن بىزگە ھىچقاچان بۇنداق مۇئامىلە قىلىمايتتىڭ. ۋاللاھى بۇ قېتىم سەندە كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان بىر ھال بار!»

«تۇغرا ئېيتتىڭىز!» دېدى باھرە. «ئەمما سىلەرگە ساھىبخانلىق قىلىش مېنىڭ ئۇزۇندىن بىرىكى ئارزوپۇم ئىدى ...»

كارۋاندىكىلەر باھرەنىڭ ئۇلار ئۇچۇن تەبىارلىغان زىيابىتتىنىڭ داستخانىغا ئولتۇرۇشتى. پەقەت، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ياش جەھەتتىن ئەڭ كىچىك بولغانلىقى ئۇچۇن ماللارغا ۋە تۆكىلەرگە قارايدىغان كۆزەتكۈچلىك قىلىپ قويۇشتى.

باھرە، كەلگەنلەرنى بىر- بىرلەپ ئىنچىكىلەپ سەپسالدى. پەقەت ئىزدىگىنىنى تاپالىمغاندەك بىر

هالى بار ئىدى.

« ئەي قۇرەيش خەلقى، سىلەردىن بۇ زىياپەتكە كەلمەي قالغان بىرى بارمۇ؟ » دەپ سورىدى.

« بىر بالىدىن باشقا ھەممىمىز كەلدۈق » دېيىشتى.

باھىرە: « ئۇنداق قىلماڭلار ئۇنىمۇ چاقىرىڭلار، » دېدى.

كارۋاندىكىلەردىن بىرى بېرىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى داستىخانغا چاقىرىپ كەلدى.

باھىرە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرۈپلا ئۇنىڭغا تېخىمۇ سەپىلىشقا باشلىدى. ئاندىن كېيىن بېننغا بېرىپ:

« ئەي بالا، سەندىن بىرنەرسىلەرنى سورايمەن» دېدى ۋە قۇرەيشلىكىلەرنىڭ بۇقىپەرسى ئىكەنلىكىنى بىلگەنلىكى ئۇچۇن:

« لات ۋە ئۇزىزنىڭ ھەققى ئۇچۇن سۇئاللىرىمغا جاۋاپ بەر! » دەپ ئىلاۋە قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

« لات ۋە ئۇزىز نامىدا قەسەم ئىچىپ، مەندىن بىرنەرسىلەرنى سورىما! ۋاللاھى مەن ئۇلاردىن نەپەرەتلەنگەندەك ھىچبىر نەرسىدىن نەپەرەت قىلمايمەن! » دەپ جاۋاپ بەردى.

باھىرە:

« ئۇنداق بولسا ئاللاھ ئىشقى ئۇچۇن جاۋاپ بەر! » دېدى.

بۇنى ئاڭلىغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

« مەندىن خالىغىنىڭنى سورا » دېدى.

باھىرە ئۇ كونا كىتابلاردىن ئوقۇپ ئۆگەنگەن ئاخىرقى پەيغەمبەر ئالامەتلەرى ھەققىدە بەزى نەرسىلەرنى سورىدى. ئىككى دوۋىسى ئارىسىدىكى پەيغەمبەرلىك مۆھىرىنى ئىزدىدى، كۆردى ۋە ئۇنى كۆرگەن ھامان ئەبۇ تالپىنى بېننغا چاقىرىپ:

« بۇ بالا سېنىڭمىدۇر؟ » دېدى.

« ئوغلۇمدىر، » دەپ جاۋاپ بەردى ئەبۇ تالپ.

« ئۇ سېنىڭ ئوغلۇڭ بولمايدۇر، » دېدى باھىرە. « ئۇنىڭ دادىسى ۋاپات بولغان بولىشى كېرەك. »

« ئۇ مېنىڭ قېرىندىشىنىڭ ئوغلىدۇر، » دېدى ئەبۇ تالپ. « ئانىسى بۇنىڭغا ھامىلە ۋاقتىدا دادىسى ۋاپات بولغان. »

« يَا ئانىسى؟ »

« ئۇلگەن! »

باھرە، ئەبۇ تالپىنىڭ ھەر جاۋابىغا، « توغرا ئېيتتىڭ!» دەپ تەستىقلالىتتى. گوياکى پۇتۇن جاۋابىنى بىلىدىغاندەكلا ئىدى. ئەبۇ تالپىنى بىر بۇلۇڭغا تارتىپ:

« ئۇنى دەرھال يۇرتىغا قايتۇرۇپ كەت!» دېدى.

« يەھۇدىلارنىڭ ئۇنىڭغا زەھر بېرىشىدىن ھەزەر ئەمەلە! ئەگەر مەن ئۇنىڭغا بار بولغان نەرسىلەرنى ئۇلار بىلىپ قالسا، مۇقەررەركى، ئۇنى ئۆلتۈرمەكچى بولىشىدۇ. ئۇنى دەرھال مەملىكتىگە قايتۇرۇپ كەت!

دەرھال يولغا چىق!

بىز ئۇنىڭ ئاخىرقى پەيغەمبەر بولىدىغانلىقىنى كىتابلىرىمىزدىن ئوقۇدۇق. ھەرگىز ئۇنى شامغا ئاپرىپ قالما. يەھۇدىلار ئاخىرقى پەيغەمبەرنىڭ ئۆزلىرىدىن چىقىدىغانلىقىنى كۆتىشىدۇ. بۇ بالا بولسا، ئەرمىلەردىندۇر ۋە ئىنسانىيەتنىڭ ئاخىرقى پەيغەمبىرىدۇر. »

باھرەنىڭ بۇ سۆزلىرىدىن كېيىن، ئەبۇ تالىپ دەرھال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى مەككىگە قايتۇرۇپ كەلدى.

ئاياق ئىزى

ئىبراھىم پەيغەمبەر، ئوغلى ئىسمایيل بىلەن بىرلىكتە كەبىنىڭ تاملىرىنى ئېگىزلىتىۋاتقىنىدا، يەردىن ئالغان تاشلارنى بارغانسېرى ئېگىزلىۋاتقان تامغا ئېلىشتا قىيلىنىۋاتاتتى. بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن ئىسمایيل ئەلەيھىسسالام بىر تاشنى ئېلىپ كېلىپ، دادىسىنىڭ پۇتىنىڭ ئاستىغا قويىدى. ئىبراھىم پەيغەمبەرمۇ بۇ تاشنىڭ ئۇستىگە دەسىسەپ تام ئېتىشنى داۋام قىلدى. كەبىنىڭ ئىشى پۇتكۇچىلىك ئورۇندۇق رولىنى ئوبىنغان بۇ تاش ھەربىر بۇلۇڭ ھەربىر تام ئەتراپىدا ئايلاندۇرۇلدى. ئىبراھىم پەيغەمبەرنىڭ كەبىنىڭ ئىنساسى جەريانىدا ئۇستىگە دەسىسگەن بۇ تاشقا « ماقامى ئىبراھىم » دەپ نام بېرىلدى. كۈنىمىزدە بولسا ھەرمى شەرىفته قوغىدالماقتا ۋە تاشنىڭ ئۇستىدە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياغ ئىزلىرى باردۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام 20 ياشلار چامسىدا ئىدى. مەككىدە كاھىن(كېلەچەك) ھەققىدە پىكىر بايان قىلىش ۋە تەھلىل قىلىش) بىر ئايال ياشايىتتى. قۇرەيىش خەلقىدىن بەزىلەر ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ، ماقهمى ئىبراھىمنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

« شۇ ئاياغ ئىزىغا قايسىبىرىمىزنىڭ بەكەك ئوخشايىدۇ؟ بىزگە خەۋەر بەر!» دېيىشتى.

کاهن ئایال:

« ئەگەر سىلەر شۇ قۇملارنى يەرگە يېيىپ، ئۇنىڭ ئۇستىدىن بىر بىر دەسىپ ئۇتسەڭلار، مەنمۇ چىققان ئىزىڭلارگە قاراپ سىلەر كۈتكەن خەۋەرنى بېرىمەن!» دېدى. قۇرەيىشلىكىلەر، دەرھال كاهن كۆرسەتكەن قۇمنى يەرگە يېيىپ، نۆھەت بىلەن يالاڭىياق ھالدا قۇمغا دەسىپ ئۇتۇشتى. كاهن ئایال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسەمانىڭ ئاياغ ئىزىنى كۆرە - كۆرمەستىن:

« مانا بۇ ئىز مەقامدىكى ئىزگە ھەممىدىن بەك ئوخشايىدىغىنىدۇر!» دېدى.

مەيسەرە ۋە راھىب ناستۇرا

ھەزىتى خەدىچە، قۇرمىشنىڭ باي بىر خانىمى ئىدى. تىجارەت بىلەن مەشغۇل بولاتتى، ئىشەنگەن بىرلىرىنى ۋە كىل تايىن قىلىپ، ماللىرىنى كارۋانلار بىلەن بىرلىكتە يەمەن، شام قاتارلىق يۇرتىلارغا ئېۋەتتەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىشەنچلىكلىكى، توغرىلىقى ۋە تەڭداشىز گۈزەل ئەخلاقىغا دائىر سۆزلەرمۇ ئۇنىڭ قۇلىقىغا يەتتى. ئۇنىڭغا تىجارەت كارۋانىغا قېتىلىپ ماللىرىنى ئېلىپ بارىدىغانلارغا بېرىلىدىغان ھەقتىن تېخىمۇ كۆپ ھەق بېرىپ ماللىرىنى شامغا ئېلىپ بېرىشنى ئىستىدى. ھەزىتى پەيغەمبەر خەدىچەنىڭ بۇ تەكلىپىنى قوبۇل قىلدى.

ھەزىتى خەدىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قۇلى مەيسەرنى ھەمراھ قىلغان ئىدى. مەيسەرە گوياكى ئەپەندىسىنىڭ (خوجايىنىڭ) كۆزى ۋە قۇلىقى ئىدى. يولدا نېمە كۆرسە نېمە ئىش بولسا، خوجايىنىغا دوكلات قىلىش ۋە زىپىسى تاپىلانغان ئىدى. بۇنىڭدىن باشقا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھىچقانداق بىر شەكىلدە ئىتائەتسىزلىك قىلماسلىقى ۋە چوقۇم ھەرۋاقتى پەرمان - بەردار بولۇشى جىكىلەنگەن ئىدى.

سەپەر ئەسناسىدا كارۋاندىكى تۆكىلەردىن ئىككىسى دائىما ئارقىدا قالىدۇ ۋە كارۋاندىن ئۇرۇقلۇشاتتى. مەيسەرە، ئەڭ ئالدىدا كېتۋاتقان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تۆكىلەرنىڭ ئەھۋالىنى خەۋەر قىلدى.

ھەزىتى پەيغەمبەر، ھېلىقى ئىككى ھارغىن ۋە سۈرئىتى ئاستا تۆكىلەرنىڭ ئالدىغا بېرىپ مۇبارەك قوللىپرى بىلەن تۆكىلەرنىڭ تاپانلىرىنى ۋە سۆڭەكلىرىنى ئۇۋۇنىدى، ئۇنىڭدىن كېيىن ھېلىقى ئىككى تۆگە نەرە تاراتىپ يۈگىرەشكە باشلىدى. شۇنداق قىلىپ كارۋاننىڭ ئەڭ ئالدىدا مېڭىشقا باشلىدى.

ھەركىم، بۇ زاتتا پەرقلىق بىر ئالاھىدىلىكىنىڭ بارلىقىنى ھىس قىلىشاتتى.

كارۋان شام تۇپراقلىرىدىكى بۇساراغا باردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسام، بۇسرا بازىرىدا بىر ماناسترىنىڭ يېنىدىكى قېرى بىر زېتۇن دەرىخىنىڭ ئاستىغا چۈشتى.

ماناستىردا ناستۇرە ئىسىملىك بىر راھىب بار ئىدى. ئۇ مەيسەرەنى تۈنۈتتى.
 « ئىي مەيسەرە! » دېدى. « شۇ دەرەخنىڭ ئاستىدا ئولتۇرغان كىمدىر؟ »
 « قۇرۇھىشىن بىر زاتتۇر! » دېدى مەيسەرە.
 پىشىھەدەم راھىب ناستۇرە:

« بۇگۈنگە قەدەر بۇ دەرەخنىڭ ئاستىدا پەيغەمبەرلەردىن باشقىسى چۈشۈپ ئولتۇرۇپ باققان ئەمەس » دېدى. « بۇنىڭدىن كېيىنمۇ ئۇ يەرگە چۈشىدىغان بىرى پەقەت ۋە پەقەت پەيغەمبەر بولۇشى مۇمكىن. ماڭا ئېيتقىنا، ئۇنىڭ كۆزلىرىدە بىرئاز قىزىللىق بارمىدۇ؟ »
 « ھەئە، باردۇر » دېدى مەيسەرە. « ئۇنىڭ ئۇستىنگە ئۇ ھال ئۇنىڭدا دائىم باردۇر. »
 ناستۇرە:

« مانا مۇشۇ! ئۇ پەيغەمبەرلەرنىڭ ئاخىرقىسىدۇر. كاشكى مەن ئۇنىڭ پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتلىدىغان ۋاقتىقىچە ياشىيالىسamtىم! »

كارۋان شۇنداق پايدىسى كۆپ بىر تىجارەت قىلىدىكى، مەيسەرە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا:
 « خەدىچە ئۇچۇن قىرىق بىل تىجارەت قىلغان بولساق ئىدۇق، سېنىڭ سايەڭدە تاپقان شۇ پايدىمىزدىن كۆپرەكىنى تاپالمايتتۇق » دېدى.

مەيسەرە تېخىچە بىلەس ئىدىكى، خەدىچەنىڭ ئەسلى پايدىسى ئۇنىڭدىن كېيىنلىكى يىللاردا ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خانىم بولغۇسى ھەزىتى خەدىچە، بارلىق مال-مۇلکىنى ئىسلام داۋاسىغا سەربى قىلىپ، ئۆزىگە جەبرائىل تەرىپىدىن سالاملار ئەكلىنەتتى ۋە مۇھەممەد ئۈمىتتىنىڭ ھەرۋاقت ئۆز ئانلىرىدىنمۇ بەكىرەك ھۆرمەتلىھىدىغان بىر ئانا بولاتتى. ھەزىتى خەدىچە، رەسۇلىلاھنىڭ يىگانە قىزى فاتىمەنىڭ ئانىسى يەنە رەسۇلىلاھنىڭ جىگەر پارىسى بولغان ھەسەن ۋە ھۈسەيىننىڭ چوڭ ئانىسى ئىدى.

مانا، سائادەت ئەسەرىدىن كۈنىمىزگە ئىسلام ئالىملىك ئەلڭ گۈزەل مۇئىلىرىنى يېتىشتۈرگەن ئالىي پەيت دەرەخنىڭ يېلىتىزى بۇ شەكىلدە ئۇنىڭغا چىتلىدۇ.

بۇسرا بازىرىدا بىر يەھۇدى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، بۇسرا بازىرىدا ھەزرتى خەدىچەنىڭ ماللىرىنى سېتىۋتىپ بىر يەھۇدى سودىگەر بىلەن سودىلىشىۋاتقىنىدا، ئارىسىدا ئۇقۇشماسلق چىقىتى.

يەھۇدى:

«لات ۋە ئۇزىغا قەسەم قىل!» دېدى.

رەسۇللىلاھ بولسا:

«من ھازىرغا قەدەر ئۇلارنىڭ نامىغا ھىچ قەسەم قىلىمغانىمەن! ھەتتا ئۇلارنىڭ يېنىدىن ئۆتكىنىمىدىم يۈزۈمىنى باشقا تەرەپكە بۇرالىپ ئۆتىمەن» دەپ جاۋاپ بەردى.

يەھۇدى:

«تۇغرا ئېيتىلغان سۆز، سېنىڭ بۇ ئېيتقان سۆزۈگىدۇر» دېدى ۋە دەرھال مەيسەرەنىڭ يېنىغا يۈگۈردى. تەنھا بىر يەردە ئۇنى كۈتۈشلىپ:

«ئەي مەيسەرە! بۇ زات ۋاللاھى پەيغەمبەر دۇر! ئاللاھقا قەسەم قىلىمەكى، ئۇ كىتابلىرىمىزدا تەرىپلەنگەن پەيغەمبەر دۇر»

مەيسەرە راھىب ناستۇرادىن كېيىن بۇ يەھۇدى سودىگەرنىڭ ئېيتقانلىرىنىمۇ ئەينەن ئېسىدە تۇتى. مەككىگە بارغىندا تۇنچى قىلىدىغان ئىشىدىن بىرى پۈتۈن بۇ ئاجايىپ ئەھۋاللارنى ئەپەندىسى خەدىچەگە بىر-بىر بايان قىلىش بولاتتى.

ھاياتقا يول بەرگەن پەيغەمبەر

خەدیچەنىڭ ئۇمىدى

قۇرەيش قەبىلىسىنىڭ ئاياللىرىنىڭ بىر ئادىتى بار ئىدى. ھەرېل رەجەپ ئېيدا مەسچىدى ھەرەمەدە بېغىلىپ مۇراسىم ئۆتكۈزۈشەتتى. بۇ پۇتۇن قۇرەيش ئاياللىرى ئۈچۈن ۋاز كەچكىلى بولمايدىغان بىر ئادەت ئىدى. يەنە مۇشۇنداق بىر كۈنى بارلىق ئاياللار مەسچىدىتىكى بۇتنىڭ ئەتراپىغا بېغىلىشقاڭ ئىدى. توساتىنىلا ئۆتتۈرۈغا غەلتە بىر ئادەم پەيدا بولدى ۋە يۇقىرى ئاۋاز بىلەن ۋارقىراشقا باشلىدى:

« ئەي ئاياللار! ئەي قۇرەيش ئاياللىرىنىڭ جامائىتى! ناھايىتى يېقىندا، ئەتراپىڭىزدىن ئەخەمەت ئىسىمى بىلەن ئاتىلىدىغان بىر پەيغەمبەر چىققۇسىدۇر. سىلەردىن قايسى بىرىڭلار ئۇنىڭغا جۇپ بولالىسا، دەرھال بولسۇن!»

بۇ غەلتە ئادەمنىڭ ئېيتقانلىرى، قۇرەيشلىك ئاياللارنىڭ غەزپىنى كەلتۈردى. ھەممىسى ئاچىقلاب ھاقارەت قىلىشقا، ئۇ ئادەمگە ئېغىر گەپلەرنى قىلىپ تاش ئېتىشقا باشلاشتى. پەقەت ئۇلارنىڭ ئىچىدىن بىرەيلەن لام- جىم دېمىدى. نە تاش ئاتتى، نە ئاچىقلىدى ۋە نەدە غەزەپ بىلەن ۋارقىرىدى. ھەتتا ئۇ كىشىنىڭ ئېيتقانلىرىدىن بىر مىقتار ئۇمىدىكە تولدى. ئۇ ئايال ھەزىتى خەدیچە ئىدى. ئاللاھمۇ ئۇنىڭ بۇ ئۇمىدىرىنى بىكار قىلدى.

ھەزىتى خەدیچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇسەيدىن قايتىشىدىن ئىككى ئاي يىگىرمە تۆت يىگىرمە بەش كۈندىن كېيىن توي قىلدى ۋە مۆمنلەرنىڭ ئانسى بولدى. ئۆزى قىرقى ياشتا، رسۇلىللاھ بولسا يىگىرمە بەش ياشتا ئىدى.

زىنا ئۈچۈن رۇخسەت ئىستىگەن ياش

بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھوزۇرىغا بىر ياش كەلدى. ئىچى سىقىلغان بىر ھالىتى بار ئىدى.

« ھەي ئاللاھنىڭ رەسۇلى، زىنا قىلىشىم ئۈچۈن ماڭا رۇخسەت بەر، ئەمدىلىكتە تاقىتىم قالىدى » دېدى.

بۇ يەردە ئولتۇرغانلار ياشنىڭ بۇ ناچار تەلىۋى تۈپەيلى غەزەپكە كېلىشتى. بەزىلىرى ئۇنى شىددەت بىلەن ئازارلىسا، بەزىلىرى ئورنىدىن تۇرۇپ ئاغزىنى ئېتىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا ئېتىلدى. ھەتتا ئۇنىڭغا قاتىق بىر تەستەك پەشۇ ئېتىشنى ئارزو قىلىپ ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ كەتكەنلەر مۇ بولدى.

پەقەت ئۇ شەپقەتلىك نەبى بۇلارنىڭ ھىچقايىسىسغا رۇخسەت بەرمىگىنىدەكلا سوغۇققانلىق بىلەن بۇ ياشنى تىڭىشىدى. ئاندىن كېيىن يېنىغا چاقىردى ۋە ئۇنى تىزىنىڭ يېنىغا ئولتۇرغۇزۇپ سورىدى:

« مۇنداق بىر ئىشنىڭ سېنىڭ ئانالىڭ بىلەن قىلىنىشنى خالارمىدىڭ؟»

ياش:

« ئانام ، دادام ساڭا پىدا بولسۇن يا رەسۇلىللاھ ! ئەلەھەتتىكى خالىمايتىم . »

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

« ھىچقانداق بىر ئىنسان، ئانىسىغا مۇنداق بىر قىلىنىشنى خالىمايدۇ» بۇيرىدى ۋە :

« ئۇنداققا سېنىڭ بىر قىزىڭ بولسا ئىدى، ئۇنىڭغا بۇنداق بىر ئىشنىڭ قىلىنىشنى خالارمىدىڭ؟ »

دەپ يەنە بىر سۇئال سورىدى.

ياش كىشى بۇ سۇئالغا:

« جانىم ساڭا پىدا ئەي ئاللاھنىڭ رەسۇلى! خالىماس ئىدىم » دەپ جاۋاپ بەردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام :

« ھىچبىر ئىنسان قىزىغا بۇنداق قىلىنىشنى خالىمايدۇ» بۇيرىدى. ئارقىسىدىنلا:

« ھامىلىرىنىڭ بىلەن بۇنداق بىر ئىش قىلىنىشنى خالارمىدىڭ؟ » دېدى.

« ياق، يا رەسۇلىللاھ! » دېدى ياش .

« باشقا بىرسىنىڭ قىز قېرىنداشلىرىنىڭ بىلەن زىنا قىلىنىشنى خالارمىدىڭ؟ » دېدى رەسۇلىللاھ.

« ياق! ياق، خالىماس ئىدىم ! » دەپ جاۋاپ بەردى ياش.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۆزلىرىنى تۆۋەندىكى جۇملە بىلەن تۈگەتتى:

« «ھەرقانداق بىر كىشى ھامىلىرى بىلەن ئاچا - سىڭىللرى بىلەن زىنا قىلىنىشنى خالىمايدۇ.» ئاندىن كېيىن بولسا ھېلىقى ياشقا دۇئا قىلدى:

« ئاللاھنىڭ بۇنىڭ گۇناھىنى ئەپۇ قىل، قەلبىنى پاڭلا ۋە نومۇسىنى قوغدا.»

بەزى رىۋا依ەتچىلەر ئۇ ياشنىڭ جۈلەيىب ئىكەنلىكىنى ئېيتىشىدۇ. ئۆزى نەپسىگە ھاكمى بولالمايدىغان بىر ياش بولۇپ تونۇلغان ئىدى ۋە ساھابىلەر ئارىسىدا يامان نامى بار ئىدى. پەقەت، رەسۇلىللاھ بىلەن ئارىسىدا جەرىيان بولغان بۇ ۋەقەدىن كېيىن پاك - پاڭىز بىرى بولدى. ئۇنىڭدىن بۇرۇن ھىچكىم ئۇنىڭغا قىز بېرىشنى خالىمغان بولسا، بۇ ۋەقەدىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاستىسى بىلەن ئۆپىلەندۈرۈلدى. ئۆپىلىنىپ ئۇزاق ئۆتىمىلا، قاتناشقاڭ تۇنجى ئۇرۇشتا شەھىد بولدى.

ئۇشبو جەڭنىڭ ئاخىرىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلەرىدىن سورىدى:

« ئاراڭلاردىن شەھىد بولغانلار بارمۇ؟»

« ياق، يا رەسۇلىللاھ ھەممىمىز ساپمۇساق!» دېيىشتى.

« ئەمما مېنىڭ بىر زىيىنەم بار،» بۇيرىدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە جۈلەيىبىنىڭ بېشىغا كېلىپ:

« جۈلەيىب مەندىن مەنمۇ جۈلەيىبىدىن» دەپ بۇيرىدى.

ئابۇا

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئابۇا ئىسىملىك بىر توڭسى بار ئىدى. شۇبەسىز، يەر يۈزىدىكى ھايۋانلار ئىچىدە ئەڭ تەلەيلىكى ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئارىسرا ساھابىلىرى بىلەن بىرلىكتە توڭە بەيگىسى قىلاتتى. ھېلىقى تەلەيلىك ئابۇا قاتناشقان پۇتۇن مۇسابىقىلەردى بىرىنچىلىككە ئېرىشەتتى. بۇنىڭدا ئابۇانىڭ ئاللاھنىڭ رەسۇلىغا منه كىلىك قىلىشىدىن تۇيۇلغان زوقنىڭ تەسىرى بولغاندە كلا گوياكى باشقا توڭىلەرنىڭ رەسۇلىلاھنىڭ توڭىسىنىڭ ئالدىغا ئۆتۈشتىن ھايىا قىلغانلىقلرىنىڭمۇ ئۆلۈشى بار ئىدى ئىھتىمال. دەرەخەرنىڭ، تاشلارنىڭ ئۇنىڭغا (رەسۇلىلاھقا) سالام بەرگەنلىكىنى، پەيغەمبەرلىكىگە شاھىد بولغانلىقىنى ئەسلىسەك توڭىلەرنىڭ بۇ ھالىتگە ھاڭ - تاڭ قالماسىلىقىمىز كېرەك. ئۇنىڭ ئۇستىگە بىر قېتىم باشقا بىر توڭە ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ، يېغىلەپ زارلىنىپ توۇرۇپ دەردىنى ئاڭلاتفان، ئۆزىگە زۇلۇم قىلغان ساھىبىنى شىكايدەت قىلمىغانمىدى؟

بىر كۈنى يەنە بىر مۇسابىقە قىلىنىدى. پەقەت بۇ قېتىم ناھايىتى ئۇزاقتنى كەلگەن بەدەۋىتىنىڭ توڭسى ئابۇادىن ئۆتۈپ كەتتى.

ساھابىلەر رەسۇلىلاھنىڭ توڭىسىنىڭ كەينىدە قالغانلىقىغا ناھايىتى ئۆكۈندى. ئۆكۈنۈشلىرى چىرايلىرىدىن كۆرۈنۈپلا تۇراتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بولسا، شۇنداق بۇرىدى :

« يەر يۈزىدە، يۈكىسىلىتكەن ھەممە نەرسىنى يەنە پەسەيتىش ئەزىز بولغان ئاللاھنىڭ بىر ھەققىدۇر. »

ئالدى بىلەن ئوڭدىكىسىگە

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرى بىلەن بىرلىكتە ئىدى. ئۇلاردىن بىرىمەن رەسۇلىللاھقا ئىچىملىكە تەكلىپ قىلىدى. رەسۇلىللاھ ئالدى بىلەن ئۆزى ئىچتى. ئۆڭ تەرىپىدە بولسا ياش بىر ساھابە ئولتۇراتتى. سول تەرىپىدە بولسا، پىشقا دەم بىر زات بار ئىدى.

رەسۇلىللاھنىڭ سۈننەتى بويىچە، تەكلىپ ئۆڭ تەرىپىدە ئىچىملىكى كىشىدىن باشلىنىشى كېرەك ئىدى بەقەت سول تەرىپىدە پىشقا دەم كىشى بارئىكەن، ئالدى بىلەن ئۆڭ تەرىپىدە ئاشقا بېرىش ئۇ پىشقا دەمنىڭ كۆڭلىنى يېرىم قىلىش مۇمكىن دەپ ئۆپىلىدى بولغايكى، ياشقا قاراپ:

« ئىستاكانى شۇ پىشقا دەم زاتلارغا بېرىشىم ئۇچۇن ماڭا رۇخسەت بېرەرسەنمۇ؟ » دەپ سورىدى.

ھېلىقى ياش ئەلۋەتتە ساھابىلەرنىڭ ئىچىملىكى باشقا ياشلارغا ئوخشاشلا رەسۇلىللاھقا جامۇ كۆڭلى بىلەن باغانغان ئىدى. دۇنيادا ھىچبىر نەرسە ۋە ھىچكىم يوقتۇرۇنى ئۆزى ئۇچۇن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بەكەرەك سۆيىملىك بولغايى. ئاللاھنىڭ نەبىسى قولىدىكى قەدەھ بىلەن ئۆزىدىن رۇخسەت سورىغىنىدا، ياش شۇنداق جاۋاپ بەردى:

« ئەي ئاللاھنىڭ رەسۇلى، ئاللاھقا قەسەم بولغايكى، ماڭا سىزدىن كېلىدىغان بىر نېسۋەمنىڭ باشقىسىغا بېرىلىشىنى ئەسلا خالمايمەن! »

رەسۇلىللاھمۇ بۇ كۆڭلى ئۇچۇق ياشقا قەدەھنى بېرىۋەتتى.

باشقىا بىر كۈنى، يەنە بىر مەجلىستە رەسۇلىللاھقا ئىچىملىك ئەكىلىنىدى. بۇ قېتىم سول تەرىپىدە غاردا ھەمراھ بولغان ئەبۇ بەكىرى، ئۆڭ تەرىپىدە بولسا بىر بەدھۇي ئولتۇراتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئالدى بىلەن ئۆزى ئىچتى، ئاندىن كېيىن ئۆڭ تەرىپىدە ئولتۇرغان بەدھۇنگە قەدەھنى ئۇزاتتى.

« بىرىنچىلىك ھەققى ئوڭدىكىنىڭدۇر » دەيىتتى. « ئاندىن كېيىنلىك ئۆچرەت ئۇنىڭ ئۆڭ تەرىپىدىكىنىڭدۇر»

ياخشى كۆرگەنلىكىڭنى ئېيت

بىر كۈنى، پېيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان بىر ئادەم، ئالدىدىن ئۆتۈپ كەتكەن باشقىسىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ رەسۇلىلاھقا شۇنداق دېدى:

« ئەي ئاللاھنىڭ رەسۇلى ، مەن ئۆتۈپ كەتكەن شۇ كىشىنى ناھايىتى ياخشى كۆرىمەن » دېدى.

پېيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

« ئۇنداقتا، ئۇنىڭغا بۇنى ئېيتتىڭمۇ؟ » دەپ سورىدى.

« ياق! » دەپ جاۋاب بەردى ھېلىقى ئادەم.

« ئۇنىڭغا بۇنى ئېيت» بۇرىدى رەسۇلىلاھ.

ھېلىقى كىشى ئۇنىدىن تۇرۇپ ئالدىدىن ئۆتۈپ كەتكەن كىشىگە يېتىشتى ۋە :

« سېنى ئاللاھ ئۈچۈن ياخشى كۆرىمەن» دېدى.

ھېلىقى كىشى بولسا، ئۆزىنى ياخشى كۆرگەن كىشىگە شۇنداق گۈزەل بىر جاۋاب ياندۇرۇپ بەردى:

« ئاللاھ نامىدا مېنى ياخشى كۆرگىنىڭ ئۈچۈن زات (يەنى ئاللاھ) مۇ سېنى ياخشى كۆرسۈن! »

هەقىقىي بايلىق

پەيغەمبەر ئەلەپەسپەسالام بىر كۈنى ساھابىلىرىنىڭ سەرخىللەرىدىن ئەپۇزەردىن سورىدى:

«ئەي ئەپۇزەر! سېنىڭچە مال كۆپلىكى بايلىقىمىدۇر؟»

ئەپۇزەر :

«ھەئە!» دېدى.

ئۇنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەپەسپەسالاممۇ :

«ئۇنداقتى ، مال ئازلىقىنى بولسا نامراتلىق دەپ ئوپلامسىن؟» دەپ سورىدى.

ئەپۇزەر يەنە:

«ھەئە، ئەي ئاللاھنىڭ رەسۇلى!» دەپ جاۋاب بەردى.

پەيغەمبەر ئەلەپەسپەسالام ئۇنىڭغا شۇنداق بۇيرىدى:

«شۇ مۇقەررەركى، ھەقىقىي بايلىق قەلب (كۆڭۈل) بايلىقىدىۇر. ھەقىقىي يوقسۇللوۇقىمۇ قەلب(كۆڭۈل) نامراتلىقىدىۇر.

بايلار ۋە يوقسۇللار

بىر��ۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا پېقىر پۇقىرا مۇسۇلمانلاردىن بىرنىھەچچىسى كېلىشتى ۋە: « ئەي ئاللاھنىڭ رەسۇلى، باي بولغانلار يۇقىرى مەرتىۋە ۋە ئەبەدىي نىممەتلەرگە ئېرىشتى » دېيىشتى.

رەسۇللىلاھ:

« نېمە قىلىشتى؟» دەپ سورىدى.

« ئۇلار بىز كەبى ناماز ئوقۇشىدۇ ، بىزگە ئوخشاش روزا تۇتۇشىدۇ ، ئۇنىڭ ئۆستىگە بىزدىن كۆپەك سەدىقە بېرىشىدۇ؛ بىز بولساق بېرەلمەيمىز. ئۇلار قول ئازاد قىلىشىدۇ؛ بىز بولساق قىلامىمىز» دەپ جاۋاب بېرىشتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

« سىزگە بىر نەرسە ئۆگىتەيمۇ؟» دەپ سورىدى.

« بۇ ساھىدە سىلەردىن ئالغا كەتكەنلەرگە يېتىشەلەيسىلەر؛ ھەتتا ئۇلاردىن ئۆتۈپ كېتەلەيسىلەر. سىلەردىن كېيىن، سىلەردىك قىلمىغان ھەرقانداق كىشى سىلەردىن ئۆتەلمەيدۇ. »

ئۇلار سۆپۈنچ بىلەن:

« ئۆگەن يا رەسۇللىلاھ!» دېيىشتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا شۇ نەسەھەتنى بەردى.

« ھەر نامازدىن كېيىن، ئوتتۇز ئۈچ قېتىم سۈبھاناللاھ، ئەلھەمەدۇللىلاھ، ئاللاھۇ ئەكەر دەڭلار.» بىر مۇددەتتىن كېيىن، بۇ يوقسۇللار ھوزۇرى ساھادەتكە تەكار كېلىپ:

« ئەي ئاللاھنىڭ رەسۇلى، باي قېرىنداشلىرىمىز بىزنىڭ قىلىۋاتقانلىرىمىزنى ئاڭلىشىپ، ئۇلارمۇ بىزگە ئوخشاش قىلىشقا باشلىشىپتۇ » دېيىشتىلەر.

بۇنى ئاڭلىغان پەيغەمبىرىمىز شۇنداق بۇيرىدى:

« ئەمدى بۇ ئاللاھنىڭ بىر فەزلى كەرمىدۇرلىكى، ئۇنى خالىغىنغا بېرۇر.»

يالغانغا دققەت

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ، بىر ئايالنىڭ بالىسىنى چاقىرىغانلىقىنى ئاڭلىدى:

« قىنى كەلگىن ، ساڭا نېمە بېرىمەن! »

دەرھال ئايالدىن سورىدى:

« بالغا نېمە بەرمە كچىسىن؟ »

ئايال :

« كەلسە ئۇنىڭغا بىر خورما بەرمە كچىدىم » دەپ جاۋاب بەردى.

« ئېھتىيات قىل ! » دېدى رەسۇلىللاھ. « ئەگەر ئۇنىڭغا بىر نەرسە بەرمەيدىغان بولساڭ، ئۇستىگە بىر يالغان يېزىلىدۇ ! »

يالغانچى

بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن سوراشتى:

« ئەي ئاللاھنىڭ رەسۇلى، قورقۇنچاڭ مۆمن بولۇرمۇ؟ »

« ھەئە ، بولۇر » دەپ جاۋاب بەردى رەسۇلىللاھ.

« ئۇنداقتا بېخىل مۆمن بولۇرمۇ؟ » دېيىشتى.

« ئۆمۈ بولۇر » دەپ جاۋاب بەردى.

« ئۇنداقتا، يالغانچى مۆمن بولۇرمۇ؟ » دېيىشكىننە بولسا:

« ياق، بولماس ! » دەپ بۇرىدى.

گۈزەل ئىسىم

بىر كۈنى، ناھايىتى سۈتلۈك بىر تۆگىنى سېغىش زۆرۈر بولۇپ قالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

«بۇنى كىم ساغىدۇ؟» دېدى.

بىر كىشى ئورنىدىن تۇردى. رەسۇللىلاھ ئۇنىڭ ئىسىمنى سورىدى.

«مۇررە» دېدى ھېلىقى ئادەم. مۇررە، «ئاچىچق» دېگەن مەنىدە ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

«ئولتۇر!» دەپ بۇيىرۇق قىلدى، ئۇنىڭغا رۇخسەت قىلىمىدى. تەكراار سورىدى:

«بۇ تۆگىنى كىم ساغىدۇ؟»

باشقا بىرسى ئورنىدى تۇردى.

«مەن ساغىمەن!» دېدى.

رەسۇللىلاھ ئۇنىڭمۇ ئىسىمنى سورىدى:

ھېلىقى ئادەم:

«ھەرب (ئۇرۇش)» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىسىمى ئۇرۇش مەنىسىگە كەلگەن ھېلىقى ئادەمنىمۇ ئولتۇرغۇزدى، تۆگىنى سېغىش ئۈچۈن ئۇنىڭغىمۇ رۇخسەت قىلىمىدى.

تەكراارلاپ :

«ئۇ تۆگىنى كىم ساغىدۇ؟» دەپ سورىدى. يەنە بىرى ئورنىدىن تۇردى.

رەسۇللىلاھ ئۇنىڭمۇ ئىسىمنى سورىدى:

«يائىش» دېدى ھېلىقى ئادەم. (يائىش) ياشايدىغان دېمەك ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئىسىمنى ياخشى كۆردى ۋە تۆگىنى سېغىش ئۈچۈن، «سەن ساغ!» دەپ رۇخسەت بەردى.

ئاللاھنىڭ يوللىرى

كۈنلەردىن بىر كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالمنىڭ يېنىغا كۈچلۈك، قۇزۇھەتلىك، ساغلام، كۈچتۈڭگۈر بىر ئادەم كەلدى. ئۇنىڭ بۇ ھالىتى ئەتراپىتىكىلەرنىڭ دىققىتىنى تارتتى. ساھابىلەرنىڭ بەزىلىرى:

« ئەي ئاللاھنىڭ رەسۇلى، كاشكى بۇ ئادەم ئاللاھنىڭ يولىدا ئىشلەيدىغان بولۇپ قالغان بولسا ئىدى! » دېبىشتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئۇلارغا شۇنداق جاۋاب بەردى:

« ئەگەر بۇ ئادەم كىچىك بالىسى ئۈچۈن ئىشلەۋاتقان بولسا ئاللاھ يولىدىدۇر، پىشىھەدەم ئاتا - ئانىسى ئۈچۈن ئىشلەۋاتقان بولسا، ئاللاھ يولىدىدۇر. نەپىسىنى، نومۇسىنى قوغداش ئۈچۈن ئىشلەۋاتقان بولسا، ئاللاھ يولىدىدۇر. ئائىلىسى ئۈچۈن ئىشلەش مەقسىتىدە يولغا چىققان بولسا، ئاللاھ يولىدىدۇر....

پەقەت، ماختىنىش، مەغۇرلىنىش ئۈچۈن چىققان بولسا، شەپتەننىڭ يولىدىدۇر.

ئەڭ گۈزەل قۇل

بىر كۈنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالمنى قۇل ۋە خىزمەتچىلىرى بىلەن بىرلىكتە ئۆلتۈرۈپ تاماق يەۋاتقانلىقىنى كۆرگەن بىر ئايال مۇنداق دېدى:

« قۇلغا ئوخشاش تاماق يەپ ئۆلتۈرۈشىنى! »

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا شۇنداق بىر جاۋاب بەردى:

« مەندىن گۈزەل قۇل بولۇرمۇ، مەن ئاللاھنىڭ قۇلىمەن! »

قویوپ بەر ئۇيياتسۇن!

مەدىندە، بىر ئادەم ئۇكىسىنى بىر تەرىپكە تارتىپ تۇرۇپ ئۇنىڭ ھەدىدىن زىيادە ئۇيياتقاقلىقى تۈپەيلىدىن ئۇنىڭغا ئاگاھلاندۇرۇش بېرىۋاتاتنى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋەتىپ دېيىلۋاتقان سۆزلەرنى ئاڭلاپ قالدى — دە ، ئۇ ئادەمگە شۇنداق دېدى:

« قويوپ بەر! ئۇيياتسۇن (خىجىلچان بولسۇن). چۈنكى، ئۇيۇتۇش (هایا) ئىماننىڭ جۇملىسىدىندۇر».

زېرىكتۈرمەڭلار!

بىر كۈنى بىر كىشى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ :

« مەن پالانچىنىڭ يۈزىدىن بامدات نامىزىغا بارالمايىۋاتىمەن، چۈنكى، ناماڙى بەك ئۇزارتىۋىتىدۇ» دېدى.

رەسۇللىك ھېلىقى پالانچىدىن شۇنداق رەنجدىكى، ئۇ چاققىچە بەلكىم باشقا بىرسىدىن ئۇنچىلىك رەنجب باقىمعان ئىدى.

ساهابىلىرىگە شۇنداق بىر ئاگاھلاندۇرۇشتا بولدى:

« ئاراڭلاردا ئىبادەتتىن زېرىكتۈردىغانلار بار! ھەرقانداق بىرىڭلار ئىمان بولسا، ناماڙى ئۇزارتىمىسۇن؛ چۈنكى ئارقىسىدا چوڭ بار، كىچىك بار كىشى بولغان بار!»

ئاچقىقتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن

ئىككى كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىدا بىر- بىرىگە ۋارقىرىشىپ تىللىشىۋاتاتتى. ئۇلاردىن بىرىنىڭ يۈزى ئاچقىقتىن قىپقىزىل بولۇپ كەتكەن ئىدى. بويىنىدىكى جان تومۇرى بولسا، ھۇپىپىدە ئېسىلگەن ئىدى.

ئۇنىڭ بۇ ھالىنى كۆرگەن ئاللاھنىڭ رەسۇلى شۇنداق بۇيرىدى:

« مەن بىر كالامنى بىلىمەنكى، ئەگەر بۇ كىشى ئۇنى ئېيتىسا، ئۆزىدىكى ئۇ ئاچقىق ھال كېتىر ». ئەگەر، « ئەئۇزۇبىللاھى منهشىھىتىنرەجىم (قوغلانغان شەيتاندىن ئاللاھقا سېغىنەمەن) دېسە، بۇ ھالدىن قۇتۇلۇدۇ ». »

نەسەھەت

بىر كۈنى بىر كىشى ھوزۇرى سائادەتكە كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا :

« ماڭا بىر نەسەھەت بەر » دېدى .

ئاللاھنىڭ رەسۇلى :

« ئاچقىقلىما! » دەپ بۇيرىدى.

ئۇ كىشى نەسەھەت تەلەپ قىلغانلىقىنى بىرقانچە قېتىم تەكرالىغان بولسىمۇ ، رەسۇلىللاھنىڭ جاۋابى ئۆرگەرمىدى .

« ئاچقىقلىما! ئاچقىقلىما! ئاچقىقلىما! »

منەك

پەيغەمبىرىمىز پۇتۇن باللارنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى. پەقەت ئۇنىڭ جىڭەر پارسىي ھەسەن بىلەن ھۆسەن ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسام كۆپىنچە ئۇلار بىلەن ئۆيۇن ئۆينىتتى. تەن-ساقلىقىدىن دائىما خەۋەر ئېلىپ تۇراتتى. يەنە بىر كۈنى، ھەسەن ۋە ھۆسەينىنى ھاپاش قىلىپ بىر تۆگە كەبى ئايلانىدۇر ئۆياتتى، سائادەت ئۆيىدىن ئۆيىنىڭ ئىچىگە ھەزىتى ئۆمەر كىردى:

« ئاللاھنىڭ رەسۇلىنى بۇنداق بىر ھالەتتە كۆرۈش بىلەن تەڭ، ھەسەن ھۆسەينىڭ ۋارقىراپ:

« نېمە دېگەن چىرىلىق مىنىكىڭلار بار!» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ دەرھال جاۋاب بېرىپ:

« ئۇلارمۇ نېمە دېگەن ياخشى چەۋەندازلار دۇر!»

ئۆيۇن

بىر كۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىدىن بەزىلىرى رەسۇلىللاھ دەۋەت قىلىنغان بىر زىيابەتكە بېرىش ئۆچۈن يولغا چىقىشقا ئىدى. يولدا، ھۆسەينىنى ئۇچرىتىشتى. باللار بىلەن ئۆيۇن ئۆينىۋاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۆيۈملۈك نەۋرىسىنى كۆرۈش بىلەنلا ، جامائەتنىڭ ئارىسىدىن ئالدىغا چىقىپ ئۇنى تۇتۇش ئۆچۈن قوللىرىنى ئاچتى. ھۆسەين بولسا خۇشاللىقىدىن بىر ئۆڭغا بىر سولغا قىچىپ مۇبارەك چوڭ دادىسىغا شوخلۇق قىلىشقا باشلىدى. ئۇ قايسى تەرەپكە قاچسا، رەسۇلىللاھمۇ قوللىرىنى ئاچقانچە ئۇ تەرەپكە قاراپ ئۇنى تۇتۇپ ئالغانغا قەدەر ئۇنىڭ كەينىدىن لەرzan يۈگۈردى.

ئاخىرىدا تۇتۇالدى ۋە بىر قولنى ھۆسەينىنىڭ ئىڭىكىدىن يەنە بىر قولنى بويىنىدىن تۇتۇپ سۆيىدى ۋە:

« ھۆسەين مەندىندۇر، مەنمۇ ھۆسەينىنىمەن! كىم ھۆسەينىنى ياخشى كۆرسە، ئاللاھمۇ ئۇنى ياخشى كۆرسۇن!» دەپ بۇيرىدى.

بالامنى رەنجىتىڭ!

هەزىتى ئاباسنىڭ خانىمى ئۇممۇل فادىل ھەزىتى ھەسەنگە ئىنىڭ ئانلىق قىلىۋاتاتتى. بىر كۈنى، ھەسەننى قۇچقىغا ئېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئېلىپ باردى. ئەمما، ئۇ ئەسنادا بالا تەرىتىنى قىلدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كېىملىرىنى بۇلغىدى. ئۇممۇل فادىل، خالىماستىن بولسىمۇ قولى بىلەن بالىنى ئۇچۇغىدى.

ئاللاھنىڭ رەسۇلى بۇنىڭغا ناھايىتى خاپا بولدى ۋە ئۇممۇل فادىلغا:

«ئاللاھ ساڭا مەرھەمەت قىلسۇن! بالامنى رەنجىتىڭ» دەپ بۇپىدى.

ئۇزۇن داۋام قىلغان سەجدە

بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىگە ناماز ئوقۇپ بېرىش ئاچىن مەسچىتكە كەلدى. بىندا ئامراق نەۋىرىلىدىن بىرى بار ئىدى ئۇنى قۇچقىدىن چۈشۈرۈپ ئۇنى يان تەرىپىگە قوبىدى ۋە تەكىر ئېيتىپ نامازغا تۇردى. سەجدىگە بارغاندا سەجدىسى ھەۋاقيتىكىدىن ئۇزۇن داۋام قىلدى. نامازدىكىلەر بۇ ئەھۋالنىڭ سەۋەبىنى بىلىشكە ئالدىراشتى. ئاقىبەت ناماز تۈگىگەندە ئۇلارنىڭ ئىچىدىن بىرى:

«ئىي ئاللاھنىڭ رەسۇلى، سەجدە نېمە دېگەن ئۇزۇن داۋام قىلدى، ئەجىبا بىر ھادىسە بولدىمۇ ياكى سىزگە ۋەھى كەلدىمۇ بىلگىمۇز كەلدى؟»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

«ياق!» دېدى. «بۇلارنىڭ ھېچبىرى يۈز بەرمىدى. نەۋەم مەن سەجدە قىلىۋاتقىنىمدا دۇمىبىمگە چىقىۋالدى. مەن ئالدىراپ كېتىپ، ئۇنىڭ ھەۋىسى قانمای تۇرۇپ چۈشۈرۈتىشنى مۇۋاپىق كۆرمىدىم، ئۇ سەۋەبلىك ئۇنىڭ ئۆزلىكىدىن چۈشىشىگە قەدەر ساقلىدىم.»

مهرهه مهت

نۇرغۇنلىغان چۆل بەدەۋىلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىشتى، ئۇ يەردىكى مۇسۇلمانلارنىڭ باللىرىنى سۆپۈپ قولغا ئېلىپ يۈرگەنلىكىنى كۆرۈش بىلەن تەڭ:

« سىلەر بالاڭلارنى سۆيەمىسىلەر؟ » دەپ سوراشتى.

ئۇلارغا:

« ھەئە، سۆپىمىز! » دېگەن جاۋاب بېرىلدى. ئۇلار:

« ۋاللاھى بىزنىڭ باللىرىمىزنى سۆپىدىغان بىر ئادىتىمىز يوقتۇر » دېبىشتى. بۇ پاراڭلارنى ئاڭلاب تۇرغان پەيغەمبەر شۇنداق بۇيرىدى:

« ئاللاھ قەلىكىلاردىن مەرھەمەتنى كۆتۈرۈھەتكەندىن كېيىن، سىلەرنىڭ قەلىكىلەرگە مەرھەمەت قويۇش مېنىڭ قولۇمدىمۇ؟ »

ئەڭ خەيرلىك كىم

بىر كۈنى ساھابىلەردىن بەزىلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىر كىشىنىڭ سۆزىنى قىلىپ، ئۇنىڭ ناھايىتى خەيرلىك بىر كىشى ئىكەنلىكىنى ئېيتىشتى:

« ئەي ئاللاھنىڭ رەسۇلى، ئۇ كىشى بىز بىلەن بىرلىكتە ھەجگە بارغانىسىدى. قونغان ھەرىيەر دە تۇرۇپ يولغا چىققۇچە داۋاملىق ناماز قىلاتتى ۋە ئىبادىتى بىلەن مەشغۇل بولاتتى. پۇتۇن سەپەر بويىچە ئۇنى دائىما ئاللاھنى زىكىر قىلغان حالاتتە كۆردىق. »

بۇ ئېتىلغانلاردىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

« ئۇنداقتا، يىمەك - ئىچمىكىگە كىم قارىدى؟ ئۇلاغلىرىغا كىم قارىدى؟ »

« يا رەسۇلىلاھ، مۇنداق بىر زاتقا كىم خىزمەت قىلىشنى خالىمايتىكى ، ئۇنىڭ ئىشلىرىغا بىز قارىدۇق! » دېبىشتى.

« ئۇنداقتا » دەپ سۆز باشلىدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: « سىلەر، ئۇنىڭدىن تېخىمۇ خەيرلىك ئىنسانلار سىلەر »

يېقىنلىقى قوشنىسى

ئائىشە ئانىمىز بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن سورىدى:

«ئەي ئاللاھنىڭ رەسۇلى، ئىككى قوشنام بار، مەن قايىسىسغا بەكىرەك ئىززەت - ئىكراام قىلاي؟»

رەسۇلىللاھ:

«ساتقا ئەڭ يېقىن بولغان قوشناڭغا قىل» دەپ بۇيرىدى.

ساۋاب ئىستىسەڭ

بىر كۈنى بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ:

«ئاللاھتن ساۋاب كۈتۈپ جەھات(غازات) قىلىشنى ئىستەيمەن» دېدى.

ئاللاھنىڭ رەسۇلى ئۇنىڭدىن سورىدى:

«ئاناڭ - داداڭ ساقىمۇر؟»

«(ھەئە)» دەپ جاۋاب بەردى ھېلىقى كىشى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

«ئۇنداق بولسا ئۆپۈڭگە قايت، ئۇلار ئۈچۈن ئىشلە!» دەپ بۇيرىدى.

قېرىندىشىڭغا ياردەم قىل!

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كۈنى ساھابىلىرىگە دېدىكى:

«مەزلۇم بولسىمۇ، زالىم بولسىمۇ قېرىندىشىڭلارغا ياردەم قىلىڭلار!»

بىرسى:

«ئەي ئاللاھنىڭ رەسۇلى، مەزلۇمغا ياردەم قىلىمەن، ئەمما زالىمغا قانداقسىگە ياردەم قىلىمەن؟»

رەسۇلىللاھ شۇنداق جاۋاب بەردى:

«ئۇنىڭ رەلۇم قىلىشىغا توسالىغۇ بولساڭ بۇمۇ ئۇنىڭغا بىر ياردەمەدۇر.»

پەيغەمبەر ۋە دۇنيا

ئىبنى مەسئۇد بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆپىگە بېرىپتۇ. رەسۇلىللاھ، قاتتىق بورىنىڭ ئۇستىتىدە ياتقان ئىدى. ئۇ بورا ۋۇجۇدىنىڭ يان تەرەپلىرىگە ئىز چىقىرىۋەتكەن ئىدى. بۇ مەنزىرە ئىبنى مەسئۇدنى پەۋۇچۇئادە ھاياجانلۇدۇرۇپ كۆڭلىنى بېرىم قىلغان.

«ئەي ئاللاھنىڭ رەسۇلى.» دېدى. «ساشا بىر سېلىنچا تېپىپ بەرسەك بورىنىڭ ئۇستىتىگە سېلىپ ياتسىڭىز، بورىنىڭ قاتتىقلېقىدىن سىزنى ساقلىغان بولسا...»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا شۇنداق جاۋاب بەردى:

«مەن كىم، دۇنيا كىم. دۇنيا بىلەن مېنىڭ مىسالىم، بىر دەرەخنىڭ ئاستىدا سايىدىۋالغاندىن كېيىن ئۆپىهەرنى تەرك ئېتىپ كەتكەن بىر يۈلۈچىنىڭ مىسالى كەبىدۇر.»

ئاچلىق

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كۈنى مەسچىتتە ئۆزى يالغۇز نافىلە ناماز قىلىۋاتاتى، پەقەت نامىزىنى ئۇلتۇرۇپ ئۆتەۋاتاتى. ئەبۇ ھۇرمىرە بۇ ھالنى كۆرۈپ يېنىغا يۈگۈرۈپ باردى، ناماز تۈگىشىگىلا: «ئەي ئاللاھنىڭ رسۇلى، مىجەزىڭىز يوقۇمۇ؟ نېمىشقا نامازنى ئۇلتۇرۇپ ئۆتىدىڭىز؟» دەپ سورىدى.

ئاللاھنىڭ ئاخىرىقى پەيغەمبىرى، پۇتۇن پەيغەمبەرلەرنىڭ رسۇلى شۇنداق بىر جاۋاب بەردى: «يا ئەبۇ ھۇرمىرە نەچە كۈن بولدى ئاغزىمغا سالغۇدەك بىر لوقما تاپالىمىدىم. ئاچلىق تاقىتىمىنى تاق قىلدى. ئاياقتا تۇرغۇدەك دەرمانىم قالىمىدى. مۇشۇنىڭ ئۇچۇن نامازنى ئۇلتۇرۇپ ئوقۇدۇم. ئەبۇ ھۇرمىرە بۇ جاۋابنى ئاڭلىغاندىن كېپىن يېغلاشقا باشلىدى:

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ يېغلامىسىرىغىنى كۆرۈپ ئۆز ئەھۋالنى ئۇنتۇپ:

«يېغلىما، ئەي ئەبۇ ھۇرمىرە! بۇ يەردە چېكىلگەن ئاچلىق، ئىنساننى ئاخىرەت ئازابدىن قۇتقارغۇسى» دەپ بۇيرۇپ، ئۇنىڭغا تەسەللى بەردى.

تېرىلىش

بىر كۈنى ساھابىلەردىن بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن سورىدى:

«ئەي ئاللاھنىڭ رسۇلى، ئاللاھ، پۇتۇن بۇ مەخلۇقاتنى قانداق قىلىپ يېڭىدىن تېرىلىدۈرىدۇ؟ بۇنىڭ ئۆرنىكى نىمىدۇ؟»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شۇنداق جاۋاب بەردى:

«سەن، قەۋمىڭ ياشاۋاتقان ۋادىدا ھىچ قۇرغاق بىر مەۋسىمنى كۆرمىدىڭمۇ؟ شۇنىڭدىن كېپىن بىر قېتىم ھەرتەرىپى يايپىشىل بولغان يەنە بىر مەۋسىمگە دۇچ كەلمىدىڭمۇ؟»

سۇئالنى سورىخان ئەبۇ رەزىيەن ئەل ئۇقايلىدۇرلىكى:

«ئەلۋەتتە» دېيىشىگە، رسۇلىللاھ:

«مانا بۇ ئاللاھنىڭ يېڭىدىن يارتىشىغا دەلىلدۈر، ئاللاھ ئۇلۇكلەرنىمۇ مۇشۇنداق تېرىلىدۈرىدۇ!» دەپ بۇيرىدى.

پەيغەمبەر خەۋەر بەردى

ياسىساتىڭ كۆرسەن!

بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بىر كىشى كېلىپ يوقسۇللىۇقتىن شىكاىيەت قىلدى. ئۇ كەتتى. يەنە بىرئازدىن كېيىن باشقا كىشى كەلدى-دە، يول توسىدىغان قاراقچىلارنى شىكاىيەت قىلدى. رەسۇلىللاھنىڭ يېنىدا ئادىي ئىبىنۇ خاتىم بارئىدى. ئۇنىڭغا دېدىكى:

«ھەي ئادىي، سەن ھىرە شەھرىنى كۆردىڭمۇ؟»

ئادىي:

«ياق، كۆرمىدىم. پەقەت ئاڭلىدىم.» دەپ جاۋاب بەردى.

بۇنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

«ئەگەر ئۆمرۈلۈڭ ئۇزىسا، توڭىسىگە منگەن بىر ئايالنىڭ ھىرەدىن يالغۇزغۇنە يولغا چىقىپ كەبىنى تاۋاب قىلىدىغانلىقىنى مۇقەررەركى كۆرسەن! ئۇ بۇ سەپىرى ئەسناسىدا، ئاللاھتنى غەيرى ھىچبىر نەرسىدىن قورقمايدۇ!»

ئادىي، رەسۇلىللاھنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلىغاج، ئىچىدە شۇنداق دەۋاتاتتى:

«مەملىكەتتە دەھشەتلىك قورقۇچ سالىدىغان قاراقچىلار نەگە بارىدىكىن؟»

رەسۇلىللاھ سۆزىنى داۋام قىلىپ:

«ئەگەر ئۆمرۈلۈڭ يار بەرسە، كىسرانىڭ خەزىنلىرىنىڭمۇ فەتىھ قىلىنىدىغانلىقىنىمۇ كۆرسەن!»

ئادىي ھاڭ - تالڭ قالدى:

«كىسرا ئىبىنۇ ھۆرمۇزتىمۇ؟» دېدى.

«ھەئە! كىسرا ئىبىنۇ ھۆرمۇزتىڭ» دېدى رەسۇلىللاھ ۋە سۆزلىرىگە شۇنداق داۋام قىلدى.

«ئەگەر ئۆمرۈلۈڭ بولسا كۆرسەنلىكى، كىشىلەرنىڭ قولى ئالتۇن ۋەميا كۆمۈش بۇلەن تولۇپ تۇرغان ھالدا ئۇنى سەدقە قىلىپ بېرەلەيدىغان بىر نامراتنى ئىزدەپ تاپالمايدۇ.»

«ھەربىرىڭلار چوقۇم كېلىدىغان بىر كۈن، ئاراڭلاردا ھىچبىر پەردى، ھىچبىر تەرجىمان بولماستىن ئاللاھ بىلەن ئۇچرىشىسىلەر. ئۇ ۋاقت ئاللاھ تائاللاھ:

«ساشا تەبلىغ ئەكەلگەن بىر پەيغەمبەر ئەۋەتمىدىمۇ؟» دەپ سورايدۇ.

سۇئال سورىغانلار:

«ھەئە، ئەۋەتتىڭ!» دەيدۇ.

ئاللاھ تائالاھ:

«مەن ساڭا مال بەرمىدىمەمۇ، ئىكراام قىلمىدىمەمۇ؟» دەيدۇ.

قۇل:

«ھەئە! ئەي رەببىم بەردىڭ!» دەيدۇ. ئۇڭ تەرىپىگە قارايدۇ، دوزاختىن باشقا بىرنەرسە كۆرمەيدۇ، سول تەرىپىگە قارايدۇ، دوزاختىن باشقا بىرنەرسە كۆرمەيدۇ.»

ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، سۆزلىرىنى مۇنداق تاماملىدى:

«بىر خورما بېرىمىنى بولسىمۇ سەدىقە قىلىپ بېرىش ئارقىلىق ئاتەشتىن ساقلىنىڭلار! كىمىكى، بېرىم خورمىنىمۇ تاپالىمسا، چىرايلىق بىر ئېغىر سۆز سۆزلەپ ساقلانسۇن!

ئادىي ئىبنىۇ خاتىم، يىللاردىن كېپىن شۇنداق دەيتتى:

«مەن ھىرەدىن چىقىپ، بەيتۇللاھنى تاۋاب قىلغان ۋە ئاللاھتىن باشقا ھىچقانداق قورقۇنچىسى بولمىغان ھالدا ساياھەت قىلىدىغان ئايالنى كۆرۈم. كىسرانىڭ خەزىنلىرىنى فەتىھ قىلغانلارنىڭ ئارىسىدا بولسا، مەن ئۆزۈمەمۇ بار ئىدىم.

ئەگەر سىلەرنىڭ ئۆمرۈڭلار ئۇزۇن بولسا، قولى ئالتۇن كۆمۈشكە تولۇپ - تاشقان ھالدا سەدىقە بېرىدىغان نامراتنىمۇ تاپالمايدىغانلارنىمۇ كۆرسىلەر،»

قولى ئەڭ ئۇزۇن بولغىنى

بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سائادەتلىك ئۆپلىرىدە خانىملىرى بىلەن بىرىكىتە ئولتۇراتتى. ۋاپاتىغا ئاز قالغان چاغ ئىدى. ئۇلار پەيغەمبىرىمىزگە:

«ئى ئاللاھنىڭ رەسۇلى، ئاخىرەتتە قايسىمىز ئەڭ بۇرۇن سېنىڭ بىلەن ئۇچرىشىمىز؟» دېشىتىلەر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

«ماڭا ئەڭ بۇرۇن ئېرىشىدىغاننىڭلار، قولى ئەڭ ئۇزۇن بولغىنىڭلاردۇر» دېدى.

دەرھال قوللىرىنى ئۆلچەشكە، ئەڭ ئۇزۇن قولغا ئىگە بولغاننىڭ كىملىكىنى تېپىشقا ئالدىراشتى. كېيىن ئۇلارغا مەلۇم بولدىكى، رەسۇلىللاھ(قولى ئەڭ ئۇزۇن بولغىنى) دېش ئارقىلىق ئەڭ كۆپ سەدىقە بېرىدىغاننى، ئەڭ كۆپ ياخشى ئىش قىلىدىغاننى، يوقسۇلنىڭ ھالىدىن ئەڭ كۆپ خەۋەر ئالدىغاننى كۆزدە تۇتقان ئىدى.

ئائىشە ئانىمىز دېدىكى:

«قولى ئەڭ ئۇزۇن بولغان زەينەپ ئىدى. چۈنكى ئۇ، قولى بىلەن ئىشلەپ تاپقىنىنى سەدىقە قىلىپ يوقسۇللارغا بېرۇر ئىدى.»

بىر تىرە ئۇستىسى بولغان زەينەپ ئانىمىز، تىرىنى ھەم ئاشلاپ ھەم تىكەتتى. مۇشۇنداق جاپالىق ئىشلەپ تىككەنلىرىنى سېتىپ پۇل تاپاتتى. تاپقانلىرىنى ئاللاھ يولىدا خەجلەيتتى، ئاللاھ يولىدا سەدىقە قىلىپ تارقىتاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، خانىملىرى ئارىسىدا تۇنجى ۋاپات بولغىنىمۇ ئۇ بولدى.

* چېقىندا *

پەيغەمبەر ئەلەبەي سىسالام بىر كۈنى ساھابىلىرىگە شۇنداق بۇرىدى:

«سىلەرگە ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن، يات قەۋىملىرىنىڭ، خۇددى داستخانغا ئۆز-ئارا چاقىرىشقاڭ يەمچىلەردىك بىر-بىرلىرىنى چاقىرىشىدىغان زامان يېقىندۇر.»

ئاڭلىغانلاردىن بىرى:

«ئۇ كۈن، بىز سان جەھەتنىن ئاز بولىمىزما، ئاز بولغانلىقىمىز ئۈچۈن شۇنداق بولىمىزما؟» دەپ سورىدى.

رەسۇلىللاھ:

«ياق» دېدى. «ئەكسىچە، ئۇ كۈن سىلەر نۇرغۇن. ئەمما سىلەر خۇددى سەل ئەكىلىپ يىغقان چىقىنلىلار كەبى، ھىچقانداق ئېغىرلىقى بولىغان ئەخلىتەن ئەخلىتەن بولىسىلەر. ئاللاھ، دۇشمەنلىرىڭلارنىڭ قەلبىدىن سىلەرگە نىسپەتەن قورقۇش تۇيغۇسىنى كۆتۈرۈۋىتىدۇ ۋە سىلەرنىڭ قەلبىڭلارغا ئاجىزلىقنى بېرىدۇ!»

«ئاجىزلىق نېمىدۇر، ئەي ئاللاھنىڭ رەسۇلى» دەپ سورالدى.

«قەلبىڭلاردىكى دۇنبا سېنگۈسى ۋە ئۆلۈم قورقۇنچىسىدۇر!» دەپ بۇرىدى.

هەمد ئۆبى

ھەزرتى پەيغەمبەر بىر كۈنى ساھابىلىرىغا ئېيتتىكى:

«بىر قۇلنىڭ بالسى ئۆلسە، ئاللاھ مەلەكە شۇنداق دەيدۇ:

قۇلۇمنىڭ بالسىنى تاپشۇرۇپ ئالدىڭلارمۇ؟»

مەلەكە:

«ھەئە» دېيىشتى.

جانابىي ھەق:

«يەنى قەلبىنىڭ مىۋىسىنى قولدىنمۇ ئالدىڭلار؟»

مەلەكەر يەنە:

«ھەئە!» دېيىشتى.

ئاللاھ تەكرار سورايدۇ:

«قۇلۇم بۇ چاغدا نېمە دېدى؟»

مەلەكە:

«سَاڭا ھەمد ئېيتتى ۋە سَاڭا سېغىندى» دېيىشدۇ.

بۇنى ئاڭلىغان ئاللا تائاللاھ ھەزەتلرى شۇنداق بۇيرۇيدۇ:

«ئۇنداق بولسا، قۇلۇم ئۈچۈن جەنھەتتە بىر ساراي ئىنىشاھ قىلىڭلار ۋە بۇنىڭغا ھەمد ئۆبى» دەپ
ئىسىم بېرىڭلار..»

ئەڭ ئاخىرىقى جەننەتلىك

پەيغەمبەر ئەلەبەي سىسالام بىر كۈنى ساھابىلىرىگە دېدىكى:

«مەن ئاتەش ئەھلىدىن دوزاختىن ئەڭ ئاخىرى چىقىدىغان، جەننەت ئەھلىدىن جەننەتكە ئەڭ ئاخىرى كىرىدىغاننى چوقۇم بىلەمەن.»

«بۇ شۇنداق بىر كىشىدۇركى، دوزاختىن تەمتىرىگىنىچە چىقىدۇ. جانابىي ھەق ئۇنىڭغا:
«جەننەتكە كىر!» بۇيرۇيدۇ.

ئۇ كىشى بولسا جەننەتكە بارىدۇ. ئۇنىڭغا شۇنداق كېلىدۇكى، جەننەت ئاغزىغىچە توشۇپ كەتكەن، سەقىدەك بىر يەر قالىغان. بۇ ئوي بىلەن قايتا رەبىيگە:

«يا رەبىي جەننەت لىق توشۇپ كېتىپتۇ» دەيدۇ.

جانابىي ھەق ئۇنىڭغا يەنە:

«ماڭ جەننەتكە كىر! دۇنيا قەدەر ۋە دۇنيانىڭ ئون ھەسسىچىلىك يەر سېنىڭ ئۈچۈن ھازىردىر!»

ھېلىقى كىشى ئىس-يادىغا كېلىپ باقىغان بۇ ئىلاھى لۇتۇف ۋە ئېھسان ئالدىدا، خۇشاللىقىدىن گاڭگرالاپ:

«يا رەبىي! سەن پۇتۇن كائىناتنىڭ سۇلتانى تۇرۇپ، مېنى زاڭلىق قىلىۋاتامسىن؟» دەيدۇ.
بۇ ھەدىسىنى رىۋايەت قىلغان، ئىبنى مەسئۇد دەيدۇكى، رەسۇلىلاھ بۇ يەردە ئاغزىدىكى ئېزىق چىشلىرى كۆرۈنگىدەك دەرىجىدە قاقاقلالاپ كۈلدى ۋە سۆزلىرىنى شۇ شەكىلde تۈگەتتى:

«مانا جەننەت ئەھلىنىڭ ئەڭ تۆۋەن مەرتۇۋسى بۇدۇر!»

پەيغەمبەر تىلىدىن ھېكىمەتلىك

مەسىللەر

بىر كىچىك ياخشىلىق

ھەزىتى پەيغەمبەر شۇنداق ئېيتىدۇ:

«بىر ئادەم يولدا كېتىۋاتقىنىدا، يول ئۈستىدە بىر يانتاقنى ئۇچراتتى. ئۇنى ئېلىپ يان تەرەپكە تاشلىدى. ئاللاھ، بۇ ھەرىكەتنىن خوشال بولۇپ ئۇنىڭغا مەغىپىرەت ئاتا قىلدى، گۇناھلىرىنى ئەپۇ قىلدى.

بۈيۈلك گۇناھلىرىمۇ بار ئىدى

ھەزىتى پەيغەمبەر شۇنداق ئېيتقان:

«بىر كىشىگە قىيامەت كۈنى كىچىك گۇناھلىرى كۆرسىتىلىپ ھېسابقا تارتىلىدى. ھېلىقى بىچارە ئادەم:

«بۈيۈلك گۇناھلىرىمۇ ئوتتۇرۇغا چىقىپ مەن تۈگىشىدىغان بولدۇم!» دەپ قورقۇۋاتتى.

«گۇناھلارنى مەغىپىرەت قىلغۇچى بولغان ئاللاھ مۇشۇ قۇلۇمنىڭ قىلغان ھەر يامانلىقىغا بىر ساۋاب بېرىنگىلار» دەپ بۇيرىدى.

ھېچ كۇتۇلمىگەن بۇ لۇتۇف ئالدىدا ھېلىقى ئادەم:

«مېنىڭ يەنە بۈيۈلك گۇناھلىرىم بار ئىدى. ئۇلارنى كۆرەلمەيۋاتىمەن، كاشكى ئۇلارمۇ ئوتتۇرۇغا چىقسا بۇلارغىمۇ ساۋاب بېرىلسى!» دېگىلى تۇردى.

پەيغەمبەر ئەلەبەسىسالام بۇ سۆزلەرنى ئېيتىپ بېرىۋاتقىنىدا ئۇ دەرىجىدە كۈلىدىكى ئېزىق چىشلىرىمۇ كۆرۈلدى.

بۇلۇتتىن كەلگەن سادا

ھەزرتى پەيغەمبەر شۇنداق ئېيتقان:

«بىر ئادەم قۇرۇق بىر ئېتىزلىقتا كېتىۋاتقىنىدا، بۇلۇت ئىچىدىن كەلگەن بىر سادانى ئاڭلىدى. پالانچىنىڭ بېغىغا سۇ سال!»

ھېلىقى بۇلۇت ئۇزاقلىشىپ كەتتى ۋە پۇتۇن سۈيىنى بىر قىيالىققا تۆكىتى.

دەل مۇشۇ پەيتتە سەل ئېچىقلىرىدىن بىرى بۇ سۇنىڭ تامامىنى ئېقىتىقلى تۇردى. ھېلىقى ئادەم سۇ ئاققان يۆلىنىش بويىچە سۇنىڭ كەينىدىن ماڭدى. بىر مۇددەتتىن كېيىن، ئۇ ئاققان سۇنى بېغىغا باشلىغىلىۋاتقان بىرسىنى كۆردى.

ئۇنىڭدىن سورىدى:

«ئى ئاللاھنىڭ قۇلى ، ئىسمىڭ نېمىدۇر؟»

«پالانچى» دەپ جاۋاب بەردى ھېلىقى كىشى.

بىلدىكى، بۇ بۇلۇتتىن ئاڭلىغان كىشىنىڭ ئىسمى ئىدى ۋە ئۇنىڭدىن سورىدى:

«مەن ساڭا شۇ سۇنى ئەكەلگەن بۇلۇتتىن بىر سادانى ئاڭلىدىم. سېنىڭ ئىسمىڭنى چاقرىپ تۇرۇپ پالانچىنىڭ بېغىغا سۇ سال!» دېدى. سەن بۇ باغدا نېمە ئىش قىلىسەن؟

ئۇنداقتا سەن سورىدىلەن ساڭا دەپ بېرىھى» دېدى ھېلىقى ئادەم.

«مەن بۇ باغدىن چىققان مەھسۇلاتقا قارايمەن ، چىققان مەھسۇلاتنىڭ ئۈچتە بىرىنى سەدىقە قىلىپ تارقىتىمەن، ئۈچتە بىرىنى ئائىلەمگە ئايىرىمەن، ئۈچتە بىرىنى بولسا باغچىغا قايتۇرمەن» دېدى.

سەدىقە

ھەزرتى پەيغەمبەر شۇنداق ئېيتقان:

بىر كىشى:

«بۇ كېچە چوقۇم بىر سەدىقە بېرىمەن» دەپ سەدىقىسىنى يېنىغا ئېلىپ ئۆيىدىن چىقىتى. پەقەت، ئېھتىياتلىقىنى ئۇنى بىر ئوغرىنىڭ قولغا تۇتقۇرۇپ قويىدى.

تالىقانداق جامائەت:

«بۇ كېچە بىر ئوغرىغا سەدىقە بېرىلىپتۇ» دەپ غەيۋەت قىلىشتى.

ھېلىقى ئادەم:

«ئەي ئاللاھىم بىر ئوغرىغا سەدىقە بېرىپ قالغانلىقىم ئۈچۈن ساڭا ھەمد ئېيتىمەن. پەقەت، چوقۇم يەنە بىر سەدىقە بېرىمەن» دېدى.

ئەتسى كېچىسى يەنە بېرىدىغان سەدىقىسىنى يېنىغا ئېلىپ ئۆيىدىن چىقىتى. پەقەت بۇ قېتىمما، كېچىنىڭ قاراڭغۇلىقىدا پەرق ئېتەلمىگەنلىكى ئۈچۈن سەدىقىسىنى زىنا قىلىدىغان ناچار بىر ئايالغا بەردى.

تالىقانداق جامائەت:

«بۇ كېچە بىر پاھىشەگە سەدىقە بېرىلىدى» دەپ غەيۋەت - شىكايدەت قىلىشتى.

ھېلىقى ئادەم بولسا:

«ئەي ئاللاھىم» دەيتى. «بىر پاھىشەگە، سەدىقە بەرگەنلىكىم ئۈچۈن ساڭا ھەمد بولسۇن. پەقەت يەنە بىر سەدىقە چوقۇم بېرىمەن»

ۋە ئۇ كېچىسىمۇ سەدىقىسىنى يېنىغا ئېلىپ كوچىغا چىقىتى. پەقەت بۇ قېتىم باي بىر كىشىگە سەدىقە بەردى.

تالىقانداق خەلق يەنە غەيۋەت - شىكايدەت قىلىشتى.

«بۇ كېچە بىر بايغا سەدىقە بېرىلىدى!»

ھېلىقى ئادەم بولسا:

«ئاللاھىم بىر ئوغرىغا، بىر پاھىشەگە ۋە بىر بايغا سەدىقە بەرگەنلىكىم ئۈچۈن ساڭا ھەمد ئېيتىمەن» دەپ يېتىپ ئۇخلىدى. چۈشىدە ئۆزىگە شۇنداق دېلىلىدى:

«سېنىڭ سەدىقلەرنىڭ قوبۇل قىلندى»

«پەقەت ۋە پەقەت ئاللاھ يولىدا بەرگەنلىكىڭدىن؛ ئۇ ئوغرى، ئوغرىلىق قىلىشتىن، ئۇ پاھىشە، زىنا قىلىشتىن تۆۋە قىلدى. ۋە ئۇ باي، سېنىڭ ھالىڭدىن ئىبرەت ئېلىپ، ئاللاھنىڭ ئۆزىگە بەرگىنىدىن

سەدىقە بېرىشكە باشلىدى. »

كەفەل

ھەزىتى پەيغەمەر شۇنداق ئېيتقان:

«سەلەردىن بۇرۇن ياشغانلار ئارىسىدا كىفەل ئىسىمىلەك بىر كىشى بار ئىدى. بىلگىنىدىن ھېچ ئازماسى ئىدى. ھاجەتەن بولغانلىقىنى بىلگەن بىر ئايالنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭغا ئاتمىش دېنار بەردى ۋە ئايالدىن پايدىلىنىش ئۈچۈن ھەركەت كۆردى. ئايال تىتىرىدى ۋە يىغلاشقا باشلىدى.

كىفەل:

«نېمىگە يىغلايسەن؟» دەپ سورىدى.

ئايال:

«بۇ، مەن ھېچ قىلىپ باقىغان ھارام نەرسىدۇر. بۇ گۇناھقا رازى قىلغانمۇ نامرا تلىقىمۇر» دېدى.

كىفەل:

«يەنى سەن ئەمدى ئاللاھتىن قورقۇپ يىغلاۋاتامسىن» دېدى.

«ئۇنداق بولسا ئەگەر ئاللاھتىن قورقۇشقا مەن سەندىن تېخىمۇ لايق! قىنى كەت، بەرگەن پۇللىرىمەمۇ سېنىڭ بولسۇن. ۋاللاھى مەن بۇنىڭدىن كېيىن ئاللاھقا ھىچبىر زامان ئاسىي بولمايمەن»

كىفەل ئەتسى ئۆلدى. ئەتىگەندە ئۆيىنىڭ ئىشىكىدە شۇنداق بىر خەت يېزىلغان ئىدى:

«ئاللاھ كىفلىنى كەچۈردى، ئۇنىڭغا مەغپىرەت قىلدى»

خەلق بۇ ئىشقا ناھايىتى ھاڭ - تالڭ قالدى. ئاللاھ، ئۇلارنىڭ پەيغەمبىرىگە كىفلىنىڭ ئەھۋالنى ۋەھى بىلەن بىلدۈرگەنگە قەدەر ھەيرانلىقى داۋام قىلدى.

ياشنىڭ رەبىنىڭ ئىسمى بىلەن

ھەزىتى پەيغەمبەر شۇنداق ئېيتقان:

«سىلەردىن بۇرۇنقىلار ئارسىدا بىر پادىشاھ بار ئىدى. بۇ پادىشاھنىڭمۇ بىر سېھىرگەرى بار ئىدى. سېھىرگەر خېلىلا ياشنىپ قالغان ئىدى. پادىشاھقا ئېيتتىكى:

«مەن ئەمدى قېرىدىم، ماڭا بىر ئوغۇل بالا ئەۋەتكىنلىكى، ئۇنىڭغا سېھىر قىلىشنى ئۆگىتىھى»
پادىشامۇ سېھىرگەرگە ياش بىر يىگىتىنى ئەۋەتتى.

ياش يىگىت ھەر كۈنى سېھىرگەرنىڭ ئۆپىگە بارىدىغان يولنىڭ ئۇستىدە ئۆپى بار بىر راھىب بار ئىدى. بىر كۈنى كېتۋاتقىنىدا ئۇنىڭغا يولۇقۇپ دېلىلۋاتقانلارنى تىڭىشدى. راھىبىنىڭ سۆزلىرى يىگىتكە يېقىپ قالدى. شۇنداق قىلىپ ھەرقېتىم سېھىرگەرنىڭ يېنىغا بارغىنىدا راھىبقا يولۇقاتتى.
بىر كۈنى سېھىرگەر، يىگىت ئۇنىڭ يېنىغا كېلىشتە كەچ قالغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى ئۇردى. ياش يىگىت بۇ ئەھۋالنى راھىبقا شىكايدەت قىلدى.

راھىب ئۇنىڭغا:

«ئەگەر سېھىرگەردىن قورقساڭ، ئۆپىدە ئائىلەم مېنى ئاۋارە قىلدى!، ئەگەر ئائىلەگدىن قورقساڭ سېھىرگەر مېنى ئاۋارە قىلدى دە » دەپ ئەقىل كۆرسەتتى.

ۋەزىيەت مۇشۇنداق داۋام قىلىپ كېتىۋەردى، ياش يىگىت كىشىلەرنىڭ يولىنى توسايدىغان بۇيۈك بىر جانئار ھايۋانغا ئۇچرىدى.

ئۆز-ئۆزىگە «بۇگۈن سېھىرگەرمۇ ياكى راھىبمۇ ئەڭ ياخشى ئۇنى بىلەن» دېدى.

قولغا بىر تاش ئېلىپ:

«ئاللەھىم ئەگەر راھىبىنىڭ ئىشى، سېنىڭ نەزىرىگە سېھىرگەرنىڭ ئىشىدىن تېخىمۇ ياخشى بولسا شۇ جانئارنى ئۆلتۈر!» دەپ ھېلىقى ھايۋانغا ئاتتى ۋە جانئار ئۆلدى، ئىنسانلارمۇ يوللىرىغا داۋام قىلىشتى.

ياش يىگىت راھىبىنىڭ يېنىغا كېلىپ ئەھۋالنى ئاڭلاتتى:

راھىب ئۇنىڭغا:

«بۇگۈن سەن مەندىن تېخىمۇ ئۇستۇنسەن، كۆرۈۋاتىسىمەنلىكى، ئۆلۈغ بىر مەقەمدەسەن. سەن ئىمتهانغا دۇچ كېلىسەن بۇ ئىمتهانغا دۇچ كەلگىنىڭدە ھەرگىز مەندىن باشقا بىر كىشىگە ئېيتىما!»

ياش يىگىت ئۇ كۈندىن كېيىن، ئانىسىدىن تۇغما كۆرلەرنى ۋە ھەرخىل ناچار كېسەللىكىلەرگە مۇپتىلا بولغانلارنى داۋالايدۇ، ئىنسالارنى يەنە نۇرغۇنىلغان ئىللەتلەردىن قۇتقۇزىدۇ. ئۇنىڭ نامى

پادشاھنىڭ كور بىر دوستىنىڭ قۇلىقىغا يېتتى. نۇرغۇنلىغان ھەدىيەلەرنى ئېلىپ، ھېلىقى يىگىتىنىڭ قېشىغا باردى. ئەگەر مېنى داۋالىيالىساڭ شۇ ھەدىيەلەرنىڭ ھەممىسى سېنىڭدۇر!» دېدى.

ھېلىقى يىگىت:

«مەن ھېچكىمنى داۋالمايمەن، داۋا قىلىدىغان ئاللاھتۇر. ئەگەر ئاللاھقا ئېمان ئېيتىساڭ، ساڭا شىپا بېرىشى ئۇچۇن دۇئا قىلىمەن. ئۇمۇ شىپا بېرىدۇ!» دېدى.
ئۇ ئادەم دەرھال ئېمان ئېيتتى. ئاللاھمۇ ئۇنىڭغا شىپا بەردى.
ئۇ ئادەم كېيىن پادشاھنىڭ يېنىغا باردى.

پادشاھ ئۇنىڭدىن سورىدى:

«كۆزىڭنى كىم ساڭا قايتۇرۇپ بەردى» دېدى.
«(رهبىسم)» دېدى.

پادشاھ:

«سېنىڭ مېنىڭدىن باشقا رەبىلىڭ بارمۇ؟» دېدى.

ھېلىقى ئادەم:

«مېنىڭمۇ سېنىڭمۇ رەبىمىز ئاللاھتۇر» جاۋابىنى بەردى.

پادشاھ ئۇنى تۇتۇرۇپ كېلىپ ئىشكەنجه قىلدى. ھەتتا كۆزىنى داۋالىغان ۋە ئاللاھقا ئېمان ئېيتىشىغا سەۋەبچى بولغان ياش يىگىتىنىڭمۇ ئىسمىنى ۋە ئورنىنى دېگۈزدى. ياشنى تۇتۇپ ئەكەلدۈردى.

پادشاھ:

«ئەي ئوغۇل! سېنىڭ سېھرىڭ كورلارنىڭ كۆزىنى ئاچقۇدەك، ۋابا كېسەلەرگە داۋا تاپقۇدەك تەرەققى قىپتۇ. يەنە نۇرغۇن ئىشلارنى قىلارمىشىسىن» دېدى.

ياش:

«مەن ھېچكىمگە داۋا شىپا بەرگۈچى ئەمەسمەن. شىپانى بەرگۈچى ئاللاھتۇر» دېدى.
پادشاھ ئۇنىڭغىمۇ زۇلۇم قىلىشقا باشلىدى. زۇلۇم ئۇ دەرىجىدە بولدىكى، ئۇ ياشمۇ ئاقىۋەتتە راھىبىنىڭ ئىسمىنى دەپ بەردى.
شۇنىڭ بىلەن راھىبىنى تۇتۇپ كېلىشتى.

ئۇنىڭغا:

«دېنىڭدىن قايت!» دېيىشتى.

راهیب تیرکەشتى. بىر ھەرە ئەكىلىپ بېشىنىڭ ئوتتۇرسىغا يەرلەشتۈردى ۋە بەدىنىنى ئىككىگە ئايىشتى. ئۇنىڭدىن كېيىن ياشنى ئېلىپ كېلىپ، ئۇنىڭغىمۇ: «دېنىڭدىن قايت!» دېيىشتى.

ياش تىركەشتى، دېنىدىن قايتىمىدى.

پادىشاھ ئۇنى بەزى ئادەملرىگە ئامانەت قىلىپ:

«ئۇنى پالانى تاغقا ئاپېرىڭلار، چوقسىغا يېقىنلاشقىنىڭلاردا، دېنىدىن قايتىشنى تەلەپ قىلىڭلار. قايتسا، تېخى ياخشى؛ قايتىمسا تاغنىڭ چوقسىدىن تاشلىۋەتىڭلار!»

پادىشاھنىڭ ئادەملرى بالنى ئېلىپ تاغقا چىقشتى.

ياش:

«ئاللاھىم شۇلارنىڭ ئالدىدا، ماڭا تىلىگىنىم قەدەر ياردەم قىل!» دېدى. بۇنىڭ بىلەن تاغ سىلكىنىشىكە باشلىدى ۋە ھەممىسى يېقىلدى. ياش پىيادە ماڭخىنچە پادىشاھنىڭ ئالدىغا كەلدى.

پادىشاھ:

«ھەمەرالرىڭغا نېمە بولدى؟» دېدى.

ياش:

«ئاللاھ ئۇلارنىڭ ئالدىدا ماڭا ياردەم قىلدى!» دېدى.

پادىشاھ ئۇنى يەنە ئادەملرىدىن بەزىلرىگە تاپشۇرۇپ:

«بۇنى بىر كېمىگە چىقىرىڭلار، دېڭىزنىڭ ئوتتۇرسىغا بارغاندا، دېنىدىن قايتىشقا بۇيرۇق قىلىڭلار، قايتسا نېمىدىگەن ياخشى، قايتىمسا دېڭىزغا تاشلىۋەتىڭلار!» دېدى.

تاپشۇرۇق بويىچە ئادەملەر ياشنى كېمىگە سېلىپ يولغا چىقىتى. ياش بۇ يەردە:

«ئاللاھىم سەن خالغان شەكىلدە ماڭا ياردەم قىل!» دەپ دۇئا قىلدى. بۇنىڭ بىلەن كېمە ئاغدۇرۇلدى. ئۇلار دېڭىزدا بوغۇلدى. ياش بولسا يەنە ماڭخىنچە پادىشاھنىڭ ئالدىغا كەلدى.

پادىشاھ:

«ھەمەراللىرىنىڭ نېمە قىلدى؟» دەپ سورىدى.

«ئاللاھ مېنى ئۇلاردىن قۇتقا زىدى!» دېدى ياش ۋە شۇنداق قوشۇمچە قىلدى:

«مەن بۇيرىغان ئىشنى قىلىمغا نەقىقىغا قەدەر، سەن مېنى ئۇلتۇرەلمەيسەن!»

پادىشاھ:

«نېمە ئۇ؟» دېدى.

ياش:

«خەلقىنى كەڭرى بىر تۈزىلەڭلىككە جەم قىل، مېنى بولسا، بىر خورما كۆتىكىگە باغلا، ئاندىن

كېيىن، ئوقدانىمدىن بىر ئوق ئال، ئۇنى يايىنىڭ دەل ئوتتۇرسىغا يەرلەشتۈر ۋە: «ياشنىڭ رەببىنىڭ ئىسمى بىلەن! دەپ دەپ ئات» ئەگەر مۇشۇنى قىلالىساڭ مېنى ئۆلتۈرەلەيسەن.

پادىشاھ دەرھال پەرمان چىقاردى. خەلقنى كەڭ بىر تۈزلەڭلىككە جەم قىلدى. ياش يىگىتنى بولسا بىر خورمۇنىڭ كۆتىكىگە باغانلىقۇردى. ياش بالىنىڭ ئوقدانىدىن بىر ئوق ئېلىپ، يايغا يەرلەشتۈردى.

«ياشنىڭ رەببىنىڭ ئىسمى بىلەن» دېدى ۋە ئوقنى قوپۇپ بەردى. ئوق، ياشنىڭ مەيدىسىگە سانجىلدى ۋە ئۇنى ئۆلتۈردى، بۇنىڭ بىلەن تەڭ ئۇيىرگە توپلانغان خالايىق ھەممە بىر ئېغىزدىن:

«ياشنىڭ رەببىگە ئېمان ئېيتتۇق!»

«ياشنىڭ رەببىگە ئېمان ئېيتتۇق!»

«ياشنىڭ رەببىگە ئېمان ئېيتتۇق!» دەپ ۋارقراشتى. كېيىن پادىشاھقا شۇنداق دېيىلدى: «نېمىنى بۇيرىسىز؟ قورقان نەرسە بېشىڭىغا كەلدى. خەلق ياشنىڭ رەببىگە ئېمان ئېيتتى» دېيىشتى.

پادىشاھ دەرھال كوچا باشلىرىغا خەندهكەلەر قېزىلىشىنى بۇيرىدى. ئۇ خەندهكەلەرنىڭ ئىچىنى ئاتەش بىلەن تولدورغۇردى.

پادىشاھ:

«كىمىكى يېڭى دىنىدىن قايتىمسا، ئۇلارنى ئاتەشكە تاشلاڭلار ياكى ئۆزلىرىنى مەجبۇرى حالدا ئۇتقا كىرىشكە زورلاڭلار» دەپ پەرمان قىلدى.

پۇتۇن بۇ ئىشلار قىلىنىۋاتقاندا بىر قۇچىقىدا بالىسى بار بىر ئايال ئېلىپ كېلىنىدى. ئايال بىر ھازا ئىككىلەندى، ئاتەشكە چۈشۈشتىن ئۆزىنى تارتتى. بالا:

«جېنىم ئانا سەۋىرى قىل، چۈنكى سەن ھەق ئۈستىدەسەن!»

جۇرەج

ھەزىتى پەيغەمبەر شۇنداق ئېيتقان: «جۇرەيج، ئۆزىنى ئىبادەتكە ئاتىغان بىر قۇل ئىدى. ئۆزىنى بىر ئىبادەتخانىغا قاماب ئۇ يەردە تائەت-ئىبادەت بىلەن مەشغۇل ئىدى. بىر كۈنى ئانسى ئۇنىڭ يېنىغا كەلدى، جۇرەيج ئۇ ئەسنادا ناماز قىلۋاتاتنى.

«ئەي جۇرەيج!» دەپ ئۇنى يېنىغا چاقىردى.

جۇرەيج:

«ئاللاھىم! ئاناممۇ، ياكى نامىزىممۇ؟ قايىسىسىنى تاللاي؟» دەپ ئوپلىدى. ئانسى ئۇنى چاقرىۋەردى. ھەر قىتىمدا ئۇچ قېتىم بولۇپ ئۇچ كۈن ئۇدا چاقىردى. ئەڭ ئاخىرىقى چاقرىشىدا ئۇنىڭغا:

«ئاللاھىم، ناچار ئاياللارنىڭ يۈزىنى كۆرسەتمەي تۇرۇپ جېنىنى ئالما» دەپ قارغىدى. ئىسرايەل ئوغۇللىرى، ئۆز ئارىسىدا جۇرەيج ۋە ئۇنىڭ ئىمانىنى مۇنازىرە قىلىشاتتى. ئۇ دىياردا گۈزەللىكى ھەركىمنىڭ تىلىدا داستان ناچار بىر ئايال بار ئىدى. ھېلىقى يامان ئايال:

«خالىساڭلار مەن ئۇنى پىتنە-پاساتنىڭ ئىچىگە تاشلايمەن» دېدى ۋە بېرىپ جۇرەيج بىلەن چېقىشىلى تۇردى. پەقەت جۇرەيج ئۇنىڭغا ئىلىتپات قىلىمىدى. ئايال بىر چوپاننىڭ يېنىغا باردى. بۇ چوپان جۇرەيجىنىڭ ئىبادەتخانىسىنىڭ يېنىدا ئۆزىگە تۇرالغۇ تاپقان بىرى ئىدى. ھېلىقى ئايال ئۇنىڭ بىلەن بىرگە بولدى ۋە ھامىلە قالدى، بالىسىنى تۇغقاندا بولسا:

«بۇ بالا جۇرەجتىن تۆرەلگەن!» دېدى.

خەلق غەزەپ بىلەن كېلىپ جۇرەجىنى ئىبادەتخانىسىدىن چىقىرىشتى ۋە ئىبادەتخانىسىنى كۆپدۈرۈۋەتتى. جۇرەيجىنى بولسا ھاقارەت قىلىپ تۇرۇشتى. جۇرەيج ئۇلارغا:

«دەرىدىڭلار نېمە؟» دەپ سورىدى.

«شۇ پاھىشە بىلەن زىنا قىلىدىڭ ۋە سېنىڭدىن بىر بالا تۇغۇلدى» دېيىشتى.

جۇرەيج:

«بالا قەيەرەدە؟» دېدى.

خەلق بالىنى ئېلىپ جۇرەيجىنىڭ يېنىغا كەلدى.

جۇرەيج:

«قويۇپ بېرىڭلار، مەن نامىزىمنى قىلاي» دېدى.

قويۇپ بېرىشتى ۋە ئۇ نامىزىنى ئۆتىدى. نامىزى تۈگىگەندىن كېيىن بالىنىڭ يېنىغا باردى، قورسىقىنى ئىتتىرىپ تۇرۇپ: «ئەي بالا! داداڭ كىم؟» دەپ سورىدى. ق بالا: «پالانى چوپاندۇر» دېدى.

بۇنى ئاڭلۇغان خەلق جۇرەيجىنىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇنى سۆيۈپ سلاشتى ۋە:

«سېنىڭ ئىبادەتخانائىنى ئالتۇندىن ياسايمىز!» دېيىشتى.

جۇرەيج بولسا:

«ياق! بۇرۇنقىدەك قىشىن ياساپ بېرىڭلار يېتەرىلىك!» دەپ جاۋاب بەردى.

ئۇڭ قول بىلەن بەرگىننە

ھەزىتى پەيغەمبەر شۇنداق ئېيتقان:

ئاللاھ يەرنى ياراتقان ۋاقت يەر پۇلاڭلاشقان خۇددى بىر خورما دەرىخىدەك ئوڭغا سولغا لىڭشىشقا باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن تاغلار ئارقىلىق ئۇنى مۇقىملاشتۇردى ۋە بۇنىڭلىق بىلەن يەر قارارنى تاپتى. مەلەكىلەر تاغلارنىڭ شىددەتلىك ھېيران قېلىشتى.

«ئەي رەببىمىز تاغلاردىن تېخىمۇ شىددەتلىك مەخالۇق ياراتنىڭمۇ؟» دېيىشتى.

جانابىي ھەق:

«ھەئە!» دەپ بۇيرىدى. «تۆمۈرنى ياراتنىم».

«تۆمۈردىن تېخىمۇ شىددەتلىك بىر نەرسە ياراتنىڭمۇ؟» دەپ سوراشتى.

ھەق تائالا:

«ھەئە» دېدى. «ئاتەشنى ياراتنىم».

«ئاتەشىن تېخىمۇ شىددەتلىك بىر نەرسە ياراتنىڭمۇ؟» دەپ سوراشتى.

ھەق تائالا:

«ھەئە» دېدى. «سۇنى ياراتنىم».

«سۇدىن تېخىمۇ شىددەتلىك بىر نەرسە ياراتنىڭمۇ؟» دېيىشتى.

ھەق تائالا تەكار جاۋاب بېرىپ:

«ھەئە، شامالنى ياراتنىم!»

«شامالدىنمۇ شىددەتلىك بىر نەرسە ياراتنىڭمۇ؟» دەپ سوراشتى.

ھەق تائالا يەنە جاۋاب بېرىپ:

«ھەئە، ئىنسان ئەۋلادىنى ياراتنىم» دېدى. «ئەگەر ئۇڭ قولى بىلەن بەرگەن سەدىقىسىنى سول قولى كۆرمىگىدەك يوشۇرالسا ئۇ تېخىمۇ شىددەتلىك بولىدۇ»

* ئۇچ دىن مىسالى*

هەزىتى پەيغەمبەر شۇنداق ئېيتقانىدى:

«مۇسۇلمان، يەھۇدى ۋە خرىستىيانلارنىڭ مىسالى شۇنىڭغا ئوخشайдۇ. بىر ئادەم بار، بىر گورۇپ كىشىلەرنى مۇئىيەن ھەق بىلەن ئۆزى ئۈچۈن كېچىگە قەدەر ئىشلىتىشنى خالايدۇ. بۇلار كۇندۇزنىڭ يېرىمىغىچە ئىشلىگەندىن كېيىن:

«بىزگە شەرت قويۇپ بەرمە كچى بولغان پۇلغان ئەھتىياجىمىز يوق! بىز كېتىمىز، شۇ چاغقىچە قىلغان ئىشىمىزغىمۇ پۇل تەلەپ قىلمايمىز» دېيىشتى.

ھېلىقى ئادەم ئۇلارغا:

«مۇنداق قىلماڭلار، ئىشنىڭ قالغان قىسىنىمۇ تۈگىتىۋىتىڭلار، ھەققىڭلارنىمۇ تولۇق ئېلىڭلار» دەپ ئۆتۈنىدۇ. پەقەت ئۇلار بۇنىڭغا قوشۇلمائىدۇ ۋە پېشىنى قېقىپ كېتىشىدۇ.

ئادەم ئۇلار كەتكەندىن كېيىن، ئىشنىڭ داۋامى ئۈچۈن باشقىلارغا ھەق بېرىپ ئۇلارنى چاقرىرىدۇ ۋە ئۇلارغا:

«بۈگۈننىڭ قالغان ۋاقتىنى بۇ ئىش بىلەن تۈگىتىڭلار، بۇرۇنقىلارغا ۋەدە قىلغان ھەقنى سىلەرگە تولۇق بېرىھى» دەيدۇ.

ئۇلار ناماز دېگەرگە قەدەر ئىشلىگەندىن كېيىن:

«ئىشنىڭ سېنىڭ بولسۇن ، قىلغان ئىشنىڭ ھەققىنىمۇ ئىستىمەيمىز» دەپ پېشىنى قېقىپ كېتىشىدۇ.

ھېلىقى ئادەم ئۇلارغىمۇ:

«ئېشىڭلارنىڭ قالغان قىسىنى تۈگىتىۋىتىڭلار، ئاخشام بولۇشقا ئاز ۋاقت قالدى» دەپ ئۆتۈنىدۇ ئەمما ئاڭلىتالمايدۇ.

ھېلىقى ئادەم قالغان ۋاقتى ئۈچۈن بېڭىدىن باشقا ئىشچىلەرنى چاقرىرىدۇ، ئۇلار بولسا قۇياش پاتقۇچە ئىشلەيدۇ ۋە ئالدىنىقى ئىككى گورۇپنىڭ ھەققىنىمۇ تولۇق ئالىدۇ.

مانا بۇ ئۇلارنىڭ ۋە بۇ نۇردىن قوبۇل قىلغان مىقتارنىڭ مىسالىدۇر.

پەيغەمبەرنىڭ دوستلىرى

مەن بار، يا رەسۇلىللاھ!

ئىسلامىيەت قۇياشى تۇنجى تۇغۇلغان يىللار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئاللاھنىڭ ئۆزىگە بۇيرىغىنى بويىچە دىننى تەبلغ قىلىش ئۇچۇن تىرىشىپ-تىرىمىشىۋاتاتتى. ھەزىتى خەدىچە ئانىمىز بولسا پۇتۇن مال-مۇلىكىنى ئۇنىڭ ئىختىيارىغا قويۇپ بەرگەن ئاللاھنىڭ دىنغا خىزمەت قىلىشقا سەرپ قىلىۋاتاتتى.

بىر كۈنى، مەككىنىڭ چوڭلىرى تەكلىپ قىلىنىپ بىر زىياپەت بېرىلىدى. ئۇلار تەشرىپ قىلىشتى. تۆرددە ئولتۇرۇپ يەپ-ئىچىشىۋاتاتتى. رەسۇلىللاھ، ئۇلارغا بىر نەرسە چۈشەندۈرۈش، ئاللاھنىڭ ئايەتلىرىدىن ئوقۇپ بېرىش ۋە پەيغەمبەرلىكىدىن خەۋەر بېرىش ئۆمۈدى بىلەن پۇرسەت ئىزدەۋاتاتتى. بىر ھازا سۆزلەشكە باشلىدى. ئاخىرقى ۋە ھەق پەيغەمبەر سۈپىتىدە ئەۋەتلىگەنلىكىنى ۋە ئۇلارنىڭ ئۆز يېقىنلىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن بۇ خۇسۇستا ئۆزىگە ياردەم قىلىشى كېرەكلىكىنى بايان قىلدى. سۆزىنى تۈگەتكىنىدە:

«ئاراڭلاردا ماڭا ياردەم قىلىدىغانلار يوقىمۇ؟» دەپ سورىدى.

ئاللاھ رەسۇلىلىنىڭ بۇ سۆزىگە، شۇ ئەسنادا زىياپەتتىكىلەرگە سۇ بېرىۋاتقان يەتتە يېشىدىكى بىر بالا جاۋاب بەردى:

«مەن بار، يا رەسۇلىللاھ!»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھېلىقى سۇئالىنى ئاوج قېتىم سورىغان بولسىمۇ، سورۇندا ھازىر بولغانلار ئارىسىدىن پەقەت ئۇ كىچىك بالىنىڭ ئاۋازى تۇيۇلدى:

«مەن بار، يا رەسۇلىللاھ!»

ھېلىقى كىچىك ۋە ئورۇق سۈچى بالا، ئاللاھنىڭ ئارسالانى، ئىلىم شەھرىنىڭ دەرۋازىسى، ھەزىتى ئەلى ئىدى ۋە ھەزامان پەيغەمبەرنىڭ يېنىدا بار بولدى.

ئۇمۇمەتنىڭ ئىككى ئاشقى

بىر كۈنى ھەزىتى ئۆمەر، ھەزىتى ئەبۇ بەكىرىگە:

«ئەي ئەبۇ بەكى! ئاللاھنىڭ رەسۇلىدىن كېيىن ئىنسانلارنىڭ ئەڭ خەيرلىكى بولغان!» دەپ خىتاب قىلدى.

ھەزىتى ئەبۇ بەكى ئۇنىڭغا شۇنداق جاۋاب بەردى:

«سەن مۇنداق دېسەڭ، مەنمۇ ساڭا رەسۇلىللاھتىن ئاڭلىغىنىمىنى ئېيتىمەن» دېدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئاڭلىغىنىنى نەقىل قىلدى:

«قۇياش ئۆمەردىن تېخىمۇ خەيرلىك ھىچكىشىنىڭ ئۇستىتىگە چىقىپ پاتىمىدى»

چاقچاق

ساهابىلەر ئارىسىدا چاقچاقچى بىرى بار ئىدى. بىر كۈنى يەنە ئەتپىدىكىلەرگە چاقچاق قىلىپ كۈلدۈرۈۋاتاتنى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، چاقچاق قىلىپ قولىدىكى چۈبىق بىلەن ئۇنىڭ بېقىنغا ئاستا سانجىدى. بۇنىڭ بىلەن ھېلىقى ئادەم تۇرۇقسىز جىددىبىلەشتى:

«ئەي ئاللاھنىڭ رەسۇلى، جېنىمى ئاغرىتىڭىز!» دېدى. «ئىجازەت قىلسىڭىز قىساس ئالاي»

ساهابىلەر ھالىڭ - تاكى قېلىشتى، قورقۇپ ئاچچىقلاشتى.

ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

«قېنى قىل!» دەپ بۇيرىدى.

ھېلىقى ئادەم:

«ئەمما ئۈستىڭىزدە كۆپىنەك بار» دېدى. «مېنىڭ ئۈستۈمەدە كۆپىنەك يوقتى، قىساسىنىڭ دەل بولىشى ئۈچۈن، سىزىمۇ سېلىشىڭىز كېرەك!»

ئۇنىڭ بۇ تەلىۋى بوبىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆپىنەكىنى كۆتۈرۈپ بېقىننى ئاچتى. ھېلىقى ئادەم رەسۇلىلاھنى قۇچاقلالپ بېقىننى توپغۇچە سۆپۈشكە باشلىدى ۋە:

«مەن بۇنى ئارزو قىلغان ئىدىم ئەي ئاللاھنىڭ رەسۇلى!» دېدى.

ئۇسماڭ كەلگەندە

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سائادەتلىك ئۆيىدە ئىدى. ئۆزىنى زىيارەت قىلىش ئۈچۈن ھەزىتى ئەبۇ بەكىرى كەلدى، ئۇ ئەسنادا، رەسۇلىللاھ ئورنىدا ياتاتتى. ئەبۇ بەكر، ھەزىتى ئائىشە ۋاستىسى بىلەن ئۆيگە كىرىشىكە رۇخسەت تەلەپ قىلدى. رەسۇلىللاھ ئۇنى قوبۇل قىلدى.

ئەبۇ بەكر ئۆيگە كىرىگىننە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھالىتىنى ئۆزگەرتىمى ئورنىدا يېتىۋەردى. ئەبۇ بەكر كەتتى، ئارقىسىدىن ھەزىتى ئۆمەر كەلدى ۋە ئۇمۇ رەسۇلىللاھنىڭ ھوزۇرغا كىرىش ئۈچۈن ئىجازەت ئىزدىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىمۇ ياتقان يېرىدە قوبۇل قىلدى. بىر مۇددەتتىن كېيىن ئۇمۇ كەتتى. ئۇ كېتىپ كۆپ ئۆتىمى ھەزىتى ئۇسماڭ كەلدى ۋە رۇخسەت ئىستىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ كېلىشى بىلەن تەڭ ياتقان يېرىدىن تۇرۇپ ئۇستى-بېشىنى ئۆڭشەپ ئۇسمانى ئىچكىرىگە دەۋەت قىلدى ئۇمۇ بىر ھازادىن كېيىن قايتىپ كەتتى.

ھەزىتى ئائىشە بۇ ھالغا چىدىمای دەرھال سورىدى:

«ئەي ئاللاھنىڭ رەسۇلى، ئەبۇ بەكر ۋە ئۆمەر كەلگىننە ھالىتىڭىزنى ھىچ ئۆزگەرتىمىدىڭىز ئەمما ئۇسماڭ كەلگىننە بولسا دەرھال ئۆزگەرتىڭىز، بۇنىڭ سەۋەبى نېمىدۇر؟»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا شۇنداق جاۋاب بەردى:

«ئۇسماڭ ناھايىتى ئۇبىاتچان بىرسىدۇر، مەن ھالىتىنى ئۆزگەرتىمى ھەزىتى ئورنۇمدا ياتقان پېتى ئۇنى قوبۇل قىلغىنىمدا، كېلىش سەۋەبىنى ماڭا ئاچماستىنلا كېتىپ قېلىشىدىن قورقتۇم.»

بىر باشقا رىۋايەتتە بولسا، رەسۇلىللاھ شۇنداق دېگەنمىش:

«ئۇنىڭدىن ھەتتا مەلەكەلەر مۇ ھاىا قىلغان بىر ئىنسان تۇرسا مەن ھاىا قىلمايمەنمۇ؟».

يۇلتۇزلۇق بىر كىچە

پېيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرى بىلەن ناماز شام ئوقۇپ بولۇپ ئۆيگە قايىقان ئىدى ، ئارقىسىدا قالغانلار ئۆز-ئارا پاراڭلىشىپ:

«بۇ يەردە ئولتۇرۇپ خۇپىتەننىمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىرىكىتە ئوقۇپلىي» دەپ قارار قىلىشتى.

رەسۇللىلاھ بىر ھازادىن كېيىن ئۇلارنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە:

«تېخىچە بۇ يەردىمۇ سىلەر؟» دەپ سورىدى.

«ھەئە» دېيىشتى.

«ئۇيدان قىلىشىپسەر،» دېدى رەسۇللىلاھ ۋە بېشىنى ئاسماڭغا كۆتۈردى — دە، شۇنداق بۇيرىدى:

«يۇلتۇزلار سامانلىڭ خاتىرجەملىكىدۇر. يۇلتۇزلار كەتتىمۇ ۋەدە قىلىنغان نەرسە سامانغا كېلىدۇ. مەنمۇ ساھابىلىرىم ئۈچۈن بىر خاتىرجەملىكىمەن. مەن كەتتىمۇ، ئۇلارغا ۋەدە قىلىنغان نەرسە كېلىدۇ، ساھابىلىرىمۇ ئۈمەتتىم ئۈچۈن بىر خاتىرجەملىكتۇر. ساھابىلىرىم كەتتىمۇ، ئۈمەتتىمگە ۋەدە قىلىنغان نەرسە كېلىدۇ».

ئىلىم تولغان بىر بوجچا

ئابدۇللا ئىبىنى مەسىئۇد، ساھابىلەرنىڭ ئەلچ ئالدىلىرىدىن بىرى ئىدى. بويىنىڭ پاكارلىقى سەۋەبلىك بىرگە ئولتۇرغانلار ئارىسىدا كۆرۈنمه ي قالاتتى. ھەزىرىتى ئۆمەر ئۇنى كۆرگىنىدە كۈلۈپ تېلىقىپ قالدى. ئىبىنى مەسىئۇد، ئۇرىنىدىن تۇرۇپ ئۇنىڭ يېنىغا باردى، بىر ھازا پاراڭلىشىپ ھەزىرىتى ئۆمەرنى كۈلدۈردى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇرىنىدىن تۇرۇپ كەتتى. ئۇ كۆزدىن غايىب بولغانغا قەدەر ئارقىسىدىن قاراپ قالغان ھەزىرىتى ئۆمەر تامامەن كۆزدىن غايىب بولغاندا:

«ئىلىم تولغان بىر بوجچا» دېدى.

ئابدۇللا ئىبىنى مەسىئۇد بىر كۇنى ئاغرىپ قالدى. ھەزىرىتى ئۇسمان ئۇنى يوقلاپ بارغىندا ئىككىسىنىڭ ئارىسىدا تۆۋەندىكى دىئالوگ جەريان قىلدى:

«نېمە كېسەل بولدوڭ؟»

«گۇناھلىرىم»

«كۆڭلۈڭ ئېمىنى تارتىدۇ؟»

«رېبىمدىنىڭ رەھمىتىنى!»

«ساقى بىر تىۋىپ ئەۋەتەيمۇ؟»

«مېنى تىۋىپ خەستە قىلدى!»

«ساقى ئىھسان ئەۋەتەيمۇ؟»

«ئىھسانغا ئېھتىياجىم يوق»

«قىزلىرىڭغا لازىم»

«قىزلىرىنىڭ يوقسۇل بولۇپ قىلىشىدىنمۇ قورقۇمىسىن؟»

«ياق. قىزلىرىمغا ھەركېچە، ۋەقىيە سۈرىسىنى ئوقۇشىنى تاپلىلىدىم».

مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ:

«كىمىكى ۋەقىيە سۈرىسىنى ئوقسا ئەسلا نامىزلىق يۈزى كۆرمەس» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم.

شاھادەت

بۈيۈك قوماندان ئەمەر ئىبىنۇل ئاسىنىڭ ۋاپاتى يېقىنلاشقان ئىدى، يېغلايتتى. ئوغلى ئابدۇللا سۈرىدى:

«نېمىشقا يېغلايسەن؟ ئۆلۈمدىن ھۈرکۈپ كەتكەنلىكىڭ ئۈچۈنمۇ؟»

«ياق» دەيدۇ ئەمەر. «ئۆلۈمدىن كېيىنكسىدىن قورقانلىقىم ئۈچۈن!»

ئابدۇللا ئۇنى تەسەللى قىلىش ئۈچۈن:

«سەن خەير- ساخاۋەت بىلەن ياشىدىڭ» دەيدۇ ۋە خەير- ساخاۋەتلىرىنى ساناشقا باشلايدۇ. رەسۇلىللاھ بىلەن بولغان مۇناسىۋەتلىرىنى، شام ۋە مىسر فەتھلىرىنى ئەسلىتىدۇ.

ئەمەر:

«بۇلاردىن تېخىمۇ خەيرلىك بولغانلىرىنى ساناشنى ئۇنتۇپ قالدىڭ.» دەيدۇ.

يەنى «ئاللاھتىن باشقا ئىلاھ بولمىغانلىقىغا كەلتۈرگەن شاھادىتىمنى ئۇنۇتتۇڭ.»